

Tabor na obisku v Kopru

Človek ne (raz)jezi se

Intervju: Ana Britovšek

Novice**Delegat/-ka na svetovnem skavtskem forumu mladih**

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

Razpis za opremo, prevoz in znak odprave na Jamboree 2011

Odbor za pripravo odprave na Jamboree 2011 je na tretjem sestanku pregledal prispeli prijavi na razpis za uradni znak slovenske odprave na Jamboree 2011 in ugotovil, da predloga ne ustrezata željam in pričakovanjem vodstva odprave. Razpisa je tako podaljšana do 1. marca 2010.

Obenem je odbor potrdil Javni razpis za opremo Jamboree 2011 in Javni razpis za prevoz na Jamboree 2011. Oba razpisa se iztečeta 1. maja 2010.

Vso razpisno dokumentacijo najdete na www.rutka.net.

Med 3. in 6. januarjem 2011 bo v brazilskem mestu Blume-nau (blizu Florianopolisa) potekal 11. Svetovni skavtski forum mladih (WSYF). IO ZTS išče mladega delegata, ki bo ZTS zastopal na tem velikem dogodku. Išče mladega taborniškega vodjo, ki je predan mednarodni dimenziji skavtstva, ki je pripravljen aktivno sodelovati pri pripravi kandidature ZTS za gostiteljstvo svetovne konference in foruma ter tudi po obeh dogodkih aktivno delovati na področju mednarodne dejavnosti znotraj ZTS.

Predhodne mednarodne skavtske izkušnje predstavljajo prednost, a niso pogoj. Kandidat mora obvladati angleški jezik. Znanja drugih svetovnih jezikov, predvsem francoskega in španskega, predstavljajo prednost. Celoten razpis za delegata ZTS na WSYF je na voljo na spletnem naslovu: http://www.rutka.net/inc/moduli/news/pripetki/WSYF_delegate. pdf. Prijave do 28. februarja 2010 na ic@scout.si.

Marčevski Tabor

Naslednja številka Tabora izide 12. marca. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. februar.

Uredništvo**Postani NOT-ov prijatelj**

Močvirci smo se letos odločili, da bomo naredili nekaj več na področju obveščanja taborniške javnosti. Ker se zavedamo, da je Facebook zadnje čase zelo popularen (prepovedan je samo v Siriji), smo na Facebooku naredili nov profil z imenom »Nočno Orientacijsko Tekmovanje«, ki vas bo sproti obveščal o vseh novostih in dogajanju v zvezi z NOT-om. Naj vam še omenimo, da je razpis za tekmovanje že na naši spletni strani, povezavo do njega pa najdete med drugim tudi na Facebooku.

Dan ustanovitelja

Bliža se 22. februar - dan, ko se člani nacionalnih skavtskih organizacij po vsem svetu spominjajo rojstva ustanovitelja skavtskega gibanja. V tujini ta dan imenujejo Thinking Day oziroma Founder's Day, pri nas je poznan kot dan ustanovitelja. Ta dan je priložnost, da izvejo več o življenju in delu Baden-Powella. Njegovi zapisi so za mnoge vir navdiha, kljub časovnemu zamiku pa so še vedno v veliko meri aktualni tudi za delo z mladimi v 21. stoletju.

B-P je s svojo knjigo Scouting for Boys, ki je bila v začetku mišljena kot pomoč obstoječim organizacijam, postavil temelje nove organizacije svetovnih razsežnosti. V samo nekaj letih po objavi knjige je število skavtov po svetu naraslo na več deset tisoč. Leta 1910 je njegova žena Olave (ki je bila prav tako rojena 22. februarja) pripravila program za dekleta ter tako začela še svetovno gibanje vodnic in skavtinj.

B-P je v svojem življenju napisal vsaj 32 knjig. Prejel je častne diplome šestih univerz, 28 tujih redov in priznanj ter 19 tujih skavtskih odlikovanj.

Iz Baden-Powellove ideje, ki ji danes pravimo skavtska metoda, je zrasla največja svetovna mladinska organizacija, družina 28 milijonov mladih po vsem svetu, katere del smo tudi člani Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije.

Nina Kušar

- 15 Intervju: Ana Britovšek
- 18 Tabor na obisku v Kopru
- 21 Priloga EduAkcija
- 34 Tanja Cirkvenič
- 35 Človek ne (raz)jezi se
- 36 Glas svobodne Jelovice
- 42 Stric volk

Vodstvo vodniškega tečaja gorenjskega območja na zimskem srečanju udeležencev na Pokljuki. Foto: Žan Kuralt

ČE SI SREČEN

Vesna Boštjančič

Če si srečen, z rokama zaploskaj si (plosk, plosk),
 če si srečen, z rokama zaploskaj si (plosk, plosk),
 če si srečen in če srečo rad bi še delil z nekom,
 če si srečen, z rokama zaploskaj si (plosk, plosk).

Če si srečen po kolenih potokljaj (tok, tok) ...
 Če si srečen, tleskni s prsti razigran (tlesk, tlesk) ...
 Če si srečen, glasno z nogo butni v tla (bum, bum) ...
 Če si srečen, se potegni za uho (au, au) ...
 Če si srečen, glasno vzklikni svoj hura (HURA!) ...
 Če si srečen, zdaj ponovi vse od prej (plosk, tok, tlesk, bum, au, HURA!) ...

ISKANJE

VODNICE MOJCE

VOD ☀️ JE IMEL PRED KRATKIM ZANIMIV
SESTANEK. NAMESTO

JIH JE

PRČAKAL S SPOROČILOM

SO TAKOJ ZAČELI

RAZMIŠLJATI, KAJ BI

ZNAKEC

LATKO POMENI.

MIHA

JE BIL PREPRIČAN,

DA JE TO EDEN OD ↗, ↑, △, ⇨, VENDAŖ MU

JE TINA POJASNILA, DA TAK NE OBSTAJA.

TAKRAT SE JE BRITNI

KATKA

„TO JE VENDAŖ ZNAK ZA RECIKLAŽO!“

SEDAJ SO ☀️ VEDELI KAM SE JE SKRILA

. HITRO SO PO VODNICO K

„TO JE BILA RES SUPER UGANKA!“ SO ☀️

POVEDALI

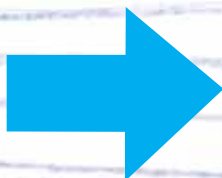
Odpadke ločujem, naravo varujem!

Četrtek, 14. januar 2010

Danes smo se na vodovem sestanku dogovorili, da bomo tudi v taborniški sobici ločeno zbirali odpadke. Naredili smo pet zabojnikov, vsakega smo oblekli v barvni papir in nanj narisali tisto, kar spada vanj. Imamo moder zabojnik za papir, zelenega za steklo, rumenega za embalažo, rjavega za organske odpadke in sivega za ostalo. Matej je predlagal, da bi imeli tudi posebno škatlo, v kateri bi zbirali elektronske naprave, na primer stare mobitele in nevarne odpadke, kot so baterije iz naših naglavnih lučk. Njegov oče bo potem odnesel škatlo v zbirni center.

Ko sem prišla domov, sem v smeteh opazila bananin olupek skupaj z jogurtovim lončkom. Mami je bila zelo presenečena, ko je opazila, da nesem olupek na kompost, ki ga imamo na vrtu. Zvečer smo se dogovorili, da bomo tudi doma naredili različne zabojnike.

V kateri zabojnik sodijo odpadki? Poveži odpadke s pravim zabojnikom.

Steklo

Papir

Bio

Embalaža

Nevarni

Sobota, 16. januar 2010

Včeraj mi je mami pomagala narediti zabojnike za odpadke, ki jih bomo uporabljali doma. Oči pravi, da bo zabojnike praznil on, saj bo nesel odpadke na ekološki otok, ki ga imamo na koncu ulice. Razložil mi je tudi, kako je treba odpadke odlagati v zabojnike. Embalažo moramo najprej dobro izprazniti in sprati. Pločevinke, konzerve, kartonsko embalažo za tekočine in plastenke moramo stisniti in nato odvreči. Iz bioloških odpadkov bomo naredili kompost, ki ga bomo nato uporabili za gnojenje rastlin na vrtu. Preden pa odvržemo kartonsko embalažo v zabojnik za papir, jo moramo raztrgati ali stisniti.

Četrtek, 21. januar 2010

Ker moj brat Blaž v soboto ni hotel izdelovati zabojnikov, sem ga prosila, da na internetu poišče kakšne podatke o odpadkih. Našel je veliko zanimivosti, ki sem jih danes prebrala na vodovem sestanku:

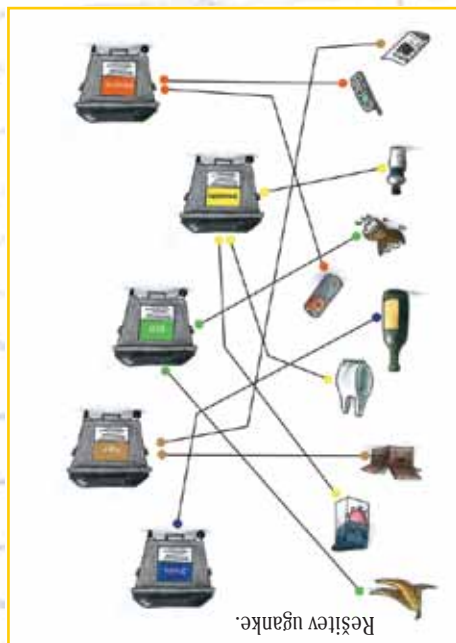
V Sloveniji vsak izmed nas v enem letu odvrže 300 kilogramov odpadkov. To je skoraj toliko, kot tehta cel naš vod.

Vsak izmed nas vsako leto odvrže 194 kilogramov bioloških odpadkov. Toliko bi tehtalo 2800 bananinih olupkov.

Letno vsak od nas porabi približno toliko papirja, kot ga dobimo iz šestih dreves.

Vsak od nas v letu dni odvrže 50 kilogramov plastike, kar predstavlja težo 900 plastenk. Plastenka razpade šele po 450 letih. To je devetkrat toliko, kot je star moj oče.

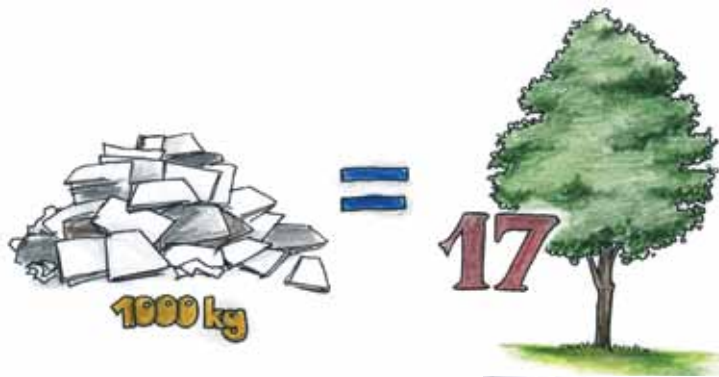
Zanimalo nas je, kaj se zgodi z odpadki, ki jih zbiramo ločeno. Naslednji teden bo Matej pripeljal očeta, ki nam bo razložil, kako se reciklirajo ti odpadki.

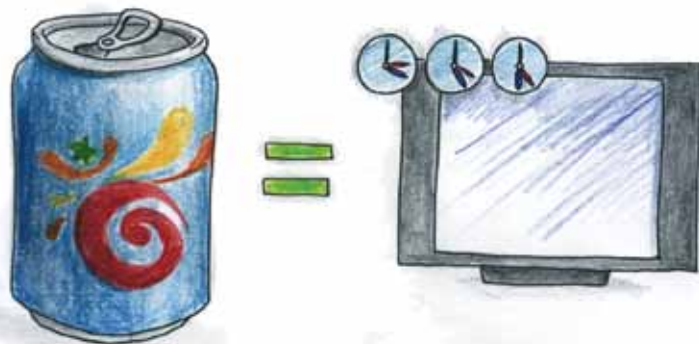
Četrtek, 28. januar 2010

Danes je na vodov sestanek prišel Matejev oče, ki nam je povedal, kako se predelujejo odpadki. Iz plastenk nastanejo na primer preproge, klopi, ograje, različni okrasni predmeti in celo polnila za jakne. Pločevinke predelajo v stole, kuhinjske posode, kolesa ali dele avtomobilov. Steklenica, ki bi sicer na odlagališču ostala dlje kot milijon let, lahko postane frnikola, dekorativna ploščica ali pa celo del ceste.

Razložil nam je tudi, da z recikliranjem prihranimo veliko energije. Pokazal nam je nekaj risb in vsi smo bili zelo presenečeni.

Sobota, 30.1.2010

Danes sem očku pomagala odnesti zbrane odpadke na ekološki otok na koncu ulice. Ugotovila sva, da smo z ločevanjem odpadkov prihranili toliko energije, da lahko mami skuha kosilo in potem lahko celo popoldne gledamo risanke. Z bratom sva se vseeno raje sankala do večera.

Maska

Potrebujemo:

karton, navadne bele prtičke, belo mekol lepilo, vodo, škarje, tempera barve.

Prprava:

Iz kartona izreži ovalno obliko maske v velikosti svoje glave. Izreži luknje za oči, usta in po želji tudi za nos. To bo tvoj obraz. Sedaj obliko namaži z lepilom, razredčenim z vodo, nanj polagaj koščke prtička tako, da pokriješ celotno obliko obraza. Vsak košček prtička premaži z razredčenim lepilom. To ponovi vsaj trikrat. Če želiš imeti na obrazu svoje maske izbočene dele (velike obrvi, velika strašna usta ipd.), zvij prtiček v zeleno obliko in jo prilepi na obraz z nerazredčenim lepilom, nato pa ta del še premaži z razredčenim lepilom. Ko si ustvaril zeleno obliko maske, pusti masko kak dan, da se dobro posuši. Nato masko po želji pobarvaj s tempera barvo, ki pa je ne smeš preveč redčiti z vodo, da ne bi maska spet postala mokra.

Potrebuješ k maski tudi klobuk? Nič lažjega. Vzemi karton velikosti A3. Če potrebuješ klobuk za čarovnika, izreži velik krog - največji možni na kartonu. Sedaj iz kroga izreži del v obliki stožca. Nato pa zvij karton v ve-

lik stožec. Preden stožec zalepiš, poskusi ali ti gre na glavo (lahko ti je malo tesen, saj boš del stožca na koncu malo zarezal, da ga boš lažje zalepil na krog), da ne bo premajhen. Najlažje si pomagaš, če stožec zalepiš in takoj s kljukicami za perilo stisneš konce skupaj, da se ti stožec ne bo razprl. Sedaj še enkrat vzemi v roke karton. Nanj najprej nariši notranji krog stožca, nato pa okrog njega nariši večji krog - od 4 do 7 centimetrov širok, odvisno od tega, kakšen klobuk želiš. Ko boš izrezal velik in majhen krog, narezljaj stožec približno pol centimetra v globino. Narezljane dele upogni navzgor. Sedaj naj rob klobuka - čez stožec. Narezljane dele zalepi na rob.

Pusti, da se posuši. Klobuk si lahko okrašiš s konturno barvo, ki je zelo obstojna in se da z njo lepo narisati pajkovo mrežo, pajke in druge zelene oblike. Pusti, da se kontura dobro posuši. Podobno si lahko narediš tudi druge oblike klobuka. Za cilinder potrebuješ le plastično posodo od skute. Posodo postavi na karton, nariši dva kroga - prvi v velikosti posode, drugi v širini roba. Skozi prvi krog vstavi plastično posodo. Pri tem je dobro, da izrežeš notranji krog ožji od črte, ki si jo zarisal, saj ti tako plastična posodica ostane v krogu in ti je ne bo treba zalepiti v rob. Plastično posodo oblepi z želejnim kartonom ali kolaž papirjem.

Obilo zabave pri ustvarjanju!

Sive celice

Sudoku

	4					2		3
1		3	4					9
				3				5
			3		5	7		8
	5	6		8	9	4		
	9		1		4	3		
4			5			9		
5		1	9		6	8		
		7		4	2			1

Premetanka "Slovensko visokogorje"

Vstavi besede: Stol, Grintovec, Triglav, Snežnik, Kum, Škrlatica, Špik, Kanin.

E	R	T	Z	U	I	O	P	Š	A	G	S
S	T	O	L	D	F	G	H	J	K	R	L
Š	Č	Ž	C	V	B	N	M	O	P	I	U
K	Š	P	I	K	K	Z	T	R	E	N	S
R	M	N	B	V	A	C	L	K	J	T	H
L	G	F	D	S	N	A	D	C	V	O	F
A	C	E	R	B	I	T	N	Z	M	V	Ž
T	A	S	D	F	N	S	O	S	K	E	M
I	L	T	R	I	G	L	A	V	U	C	E
C	S	L	O	V	E	N	I	J	M	T	O
A	L	J	U	B	L	J	A	N	A	G	K
E	Č	S	N	E	Ž	N	I	K	S	V	J

Kviz - Taborniška (ne)znanja

Kateri vozел uporabljamo za reševanje ljudi iz stavb?

- Gasilski vozел.
- Mostni vozел.
- Dvojni mrtvi vozел.

S katerim vozlom pritrdimo leseno podlago vodoravno, da potem izdelamo kakšen koristen izdelek?

- Z enojnim mrtvim vozlom.
- Z gasilskim vozlom.
- Z mostnim vozlom.

Pri navezavi gasilskega vozla je ena zanka ...

- na stegnu, druga na roki.
- na stegnu, druga pod pazduho.
- na nogi, druga na roki.

Kateri vozел lahko uporabimo kot zaključek mostnega?

- Enojni mrtvi vozел.
- Dvojni mrtvi vozел.
- Gasilski vozел.

Enojni mrtvi vozел se pri navezovanju uporablja navezan okoli ...

- vratu.
- pasu.
- roke.

Rešitev kviza iz januarске številke: 1 - a, 2 - b, 3 - a, 4 - c, 5 - b.

Opise v premetanki poveži z ustreznimi vrhovi.

1. Njegov vrh je najvišji v Karavankah.	A. Kanin
2. Najvišji vrh Kamniško-Savinjskih Alp.	B. Špik
3. Njegova višina je 2864 metrov.	C. Škrlatica
4. Z njegovega vrha uzremo morje v sosednji državi.	Č. Kum
5. Najvišji vrh na Dolenjskem.	D. Snežnik
6. Druga najvišja gora.	E. Triglav
7. Njegov vrh je izrazito oblikovan v obliki špice.	F. Grintovec
8. Na njem je naše visokogorsko smučišče.	G. Stol

Taborniška (ne)znanja

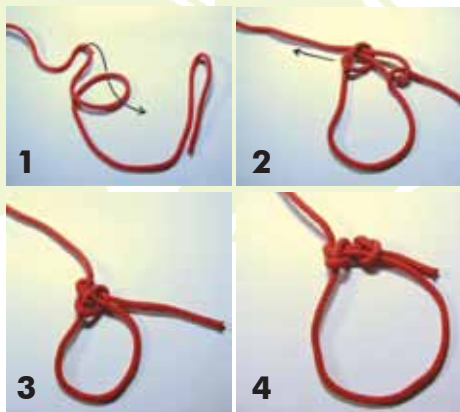
Vozli

V tokratni številki vam predstavljam nekaj mogoče manj znanih vozlov, ki pa se vsekakor lahko izkažejo za zelo uporabne. Rešite tudi kviz na to temo!

Enojni mrtvi voz

Za izdelavo zank, ki se ne smejo zategniti ali razširiti. Za privez barke na priveznik na pomolu ali za navezo in varovanje pri hoji v gorah ali pri plezanju. S tem vozlov se po navadi navežeta prvi in zadnji član naveze. Uporablja se tudi kot zaključek mostnega vozla (opisan je kasneje).

Za navezovanje se vozlov uporablja navezan okoli pasu, zato je dobro, da se ga tako tudi naučimo zavezati. Paziti moramo, da se zanka dobro prilega telesu - ne sme biti preveč ohlapna, niti ne sme tiščati, saj se vozlov, ko bo enkrat zavezan, ne bo več premaknil. Pri izdelavi vozla moramo biti pozorni na to, da je varovalna zanka tik ob vozlu.

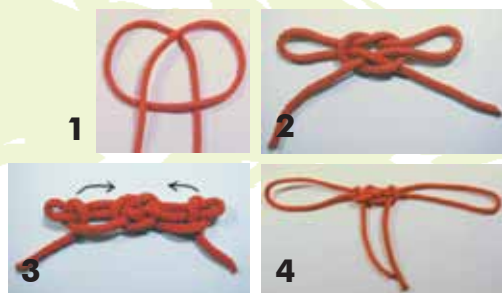
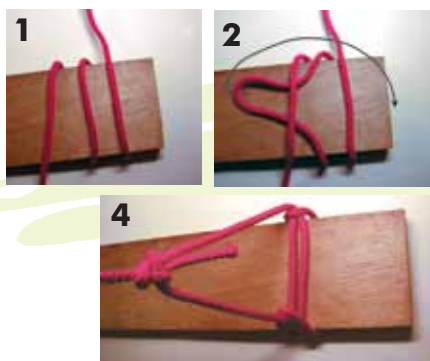

Dvojni mrtvi voz

Je podoben enojnemu mrtvem vozlu, le da se uporablja za reševalne namene, in sicer za navezovanje in spuščanje človeka, ko je ena zanka (enojni mrtvi voz) premalo. Ena zanka gre pod pazduho, druga pa pod stegni. Vozlov je primeren tudi za dvigovanje dveh bremen hkrati.

Gasilski voz

Uporablja se ga za navezo in spuščanje ljudi pri reševanju iz stavb (npr. pri požaru), lahko pa tudi za skrajševanje vrvi. Pri navezavi je ena zanka na stegnu, druga pa pod pazduho, tako da se v vozlu sedi, podobno kot pri dvojnem mrtvem. Ponovno moramo biti pozorni na to, da sta varovalni zanki tik ob vozlu.

Mostni voz

Je zanka, s katero pritrdimo lestev ali desko vodoravno in tako izdelamo visečo polico ali gugalnico. Ker je zanka čvrsta, preprečuje, da bi se polica oziroma sedež gugalnice postavila navpično.

Svet živali

Bernhardov rak samotar (*Pagurus eremita*)

Rak samotarec je rak, ki je znan po tem, da svoje življenje preživi v zapuščenih polžjih hišicah. Razširjen je po večini morskih obal sveta. Bernhardov rak samotar pa je značilen za morja, ki obdajajo Evropo.

Življenjski prostor

Ko je rak samotar še majhen, si za svoj dom izbere hišico manjšega polža. Pri oseki ga najdemo na skalnatih plažah. V tem času je dovolj majhen, da se skriva pod kamenje ali skale. Tako se zavaruje pred močnimi valovi, ki bi ga odnesli na odprto morje. Ko pa zraste in postaja vedno večji, se preseli v bolj udobno, večjo lupino morskih polžev. Takrat je prevelik, da bi plimovanje preživel na obali in gre v globlje morje.

Razmnoževanje

Rak samotar se lahko razmnožuje vse leto, kar je za vrsto izjemnega pomena. Samica izleže do 15.000 jajc, ki so majhna in svetleče rdeča. Nalepi si jih na trebuh in jim neprestano dovaja svežo vodo s kisikom, kar počne s posebnimi okončinami (pleopodami), saj sicer jajčeca ne morejo dihati. Iz jajčec se razvijejo majhne ličinke, ki prosto plavajo po vodi, kar predstavlja veliko nevarnost za preživetje. V času rasti se raki večkrat levijo in si šele po tretjem ali četrtem procesu levitve poiščejo ustrezno polževo lupinico.

Naravni sovražniki

V stadiju ličinke je rak samotar v največji nevarnosti, saj je lahek plen vsem plenilcem. Mladi raki so priljubljena hrana rib in dru-

gih morskih plenilcev. Kot odrasla žival ni v tako veliki nevarnosti, saj si mehek del telesa zavaruje s prazno polževo hišico. V največji nevarnosti je le, ko menja svoj dom in leze iz premajhne polževe lupine, saj takrat ni zaščiten. Včasih rak samotar prežene na dobre hišice šibkejšega sovrstnika in se sam vseli vanjo, kar ogroža življenje šibkejšemu raku. Kljub trdni polževi hišici pa so rakovi največji sovražniki sipe in lignji.

Hrana in način prehranjevanja

Rak samotar je vsejed, torej je živalsko in rastlinsko hrano. Med plimo in oseki

si ravec išče hrano po skalah in pobira majhne alge in druge delčke hrane, ki jih prinese voda ter jih odloži na skalah. Išče pa tudi ostanke plena drugih živali. Z velikimi sprednjimi kleščami si hrano razdeli na manjše kose in si jih potisne v usta.

Vedenje

Rak samotar je praktična žival, saj uporabi za svoj dom vsako primerno ogrodje, občasno celo bambusove palice ali steklene predmete, ki jih odkrije na obali. Zato pa je pri gibanju omejen, ker mora s seboj vedno vleči težko hišico. Brez nje je zelo gibčen in hiter, čeprav tudi s hišico ni ravno počasen.

Ali veš, da ...

... si rak samotar lahko deli zunanost svoje hišice z morskimi vetrnicami, saj ga tako varuje pred plenilci? Ožigalke na lovkih vetrnic so namreč strupene in nevarne za plenilce. Vetrnica ima od tega skupnega življenja tudi korist. Rak se namreč stalno premika, kar omogoča vetrnici, da hitreje in lažje pride do hrane. Takemu "daj-dam" odnosu pravimo simbioza.

... si rak samotar išče hrano dan in noč, vmes počiva, saj se premika počasi in s tem porabi veliko energije?

Osnovni podatki

Dolžina: tudi do 12 cm

Spolna zrelost: pri 18 mesecih

Razvojni čas: 7-10 dni, iz jajčeca se takrat izvali ličinka

Obnašanje: samotar, le včasih se hrani skupaj z drugimi

Hrana: praktično vse, saj je vsejed

Tadeja Rome
Domen Šverko

NOT

Od rodov

Nora sobota na Zimski avanturi

Člani društva tabornikov Rod jezerski zmaj iz Velenja smo 23. januarja za vse športne navdušence pripravili že tretjo Zimsko avanturo, tokrat v Kranjski Gori. Na 30 kilometrov dolgi progi se je pomerilo 28 dvočlanskih ekip (25 iz Slovenije, 3 iz Hrvaške). Ekipa so štartale v središču Kranjske Gore in nekaj kontrolnih točk poiskale v samem kraju, nato pa so se tekmovalci s tekaškimi smučmi podali proti Planici. Nekajkilometrsko proga je marsikoga dodobra utrudila in čeprav je bilo v Planici konec tekaške etape, je ekipa čakal vzpon na 1637 metrov visoki Vitranc. Megleno in temačno vreme v dolini, kot ga je tam doživel 32 organizatorjev in prostovoljcev, pa so tekmovalci na omenjeni višini zamenjali za prelep sončen razgled na čudovite okoliške vršace in zamegleno streho doline. A kaj, ko so morali kmalu spet dol, v dolino. Čakal jih je naporen in zaradi snežnih razmer dokaj nevaren spust v dolino do kopališča Jasna, kjer so vzeli sanke in jih odnesli tri kilometre stran, na začetek sankajske proge. Spust po 2500 metrov dolgi progi je pomenil prvi pravi počitek za ekipe, vendar pa sta na tem mestu utrujenost in mraz, ki je vel po vsej dolini, dodobra načela sicer odlično pripravljene tekmovalcev. Tekmo so tekmovalci zaključili s krpeljanjem in smučanjem na kranjskogorskem smučišču.

Na cilj sta najhitreje prispela člana mariborske ekipe *Leteči Nomadi*, Rok Erjavec in Andrej Mesner, sicer skupna zmagovalca lanskega pokala *Mestnih avantur*, ki sta za progo potrebovala 3 ure in 59 minut. Za njima sta s časom 4 ure in 9 minut prispeli dve ekipi in tako zasedli drugo mesto. To sta bili ekipa *Lima Salomon* (Tilen Potočnik, Anže Šenk) in ekipa *Intersport McKinley* (Tone Grašič, Robert Pobežin). Kot je že nekaj let v navadi, je vzporedno z Zimsko avanturo potekala tudi *Mini avantura*, ki je namenjena otrokom med 5. in 12. letom starosti ter njihovim staršem oziroma spremljevalcem. Na tekmi je nastopilo 26 ekip, v katerih je nastopilo 48 otrok in 35 odraslih spremljevalcev. Tematika otroške avanture je bila zgodba o Kekcu. Domači junak Kekc jim je namreč zadal nalogo, da poiščejo izgubljene kapljice tete Pehte. S pomočjo fotografij in zemljevida so morali poiskati pet kontrolnih točk v mestnem jedru Kranjske Gore.

Tekst in foto Matjaž Ravnjak

Še ena zabava in norih izzivov polna sobota se je uspešno končala. Vabimo vas, da se nam pridružite na naslednji, ki se bo odvijala 15. maja v Snoviku.

"Zmoreš? Si prepričan? Pridi in poizkusi!"
Ekipa Adventure Race Slovenia

Irena Rojko

INTERVJU

Intervju z Ano Britovšek

»V največjo čast pri tabornikih mi je bilo, ko so mi ponudili organizacijo Feštivala«

Ana Britovšek je svojo (zdaj že 14-letno) taborniško pot pričela v Rodu močvirski tulipan, kasneje je zaradi selitve šla med črnuške tabornike, danes pa je spet pri Močvircih. Kljub temu, da je za njo več let vodništva, načelništva družine in kluba ter mnogih drugih "rodovih opravil", nam je danes vsem veliko bolj znana kot Ana MZT in Ana ZTS. Po skoraj petih letih v izvršnem odboru Mestne zveze tabornikov Ljubljana, sprva kot tajnica, zdaj kot načelnica za odnose z javnostmi, ji ne zmanjkuje moči, to taborniško sezono pa poleg tega piše še diplomu in kot študentka dela v pisarni ZTS na projektu eduAktcija.

Končuješ študij prevajalstva. Zakaj in kako služba prav na Zvezi tabornikov Slovenije?

Ker sem do sedaj štiri leta inštruirala angleščino, sem v službi na ZTS videla drugačen izziv, priliko, da se kaj novega naučim, kar mi bo v prihodnje koristilo. Moje delo se navezuje predvsem na projekt eduAktcija, pod kar spada urejanje biltena, spletne strani, tudi obveščanje o dogodkih. Delam pa še na področju odnosov z javnostmi v ZTS.

Kaj sploh je eduAktcija in kako se ji lahko naveden smrtnik priključi?

EduAktcija je tematska mreža nevladnih organizacij, ki delujejo na področju izobraževanja in usposabljanja. Nosilka projekta je Zveza tabornikov Slovenije. Zanima nas prenos in posredovanje znanj, kakšna znanja potrebujejo posamezne nevladne organizacije, kje čutijo pomanjkanje znanj in kaj delajo kvalitetno, kdo ponuja posamezna izobraževanja in tudi po kakšni ceni, zakaj za posamezna neformalna izobraževanja ni potrdil o udeležbi ali opravljenem tečaju ... Skratka, zanima nas vse, kar je povezano z izobraževanjem in usposabljanjem, saj močno podpiramo učeče se okolje. V vsaki številki revije Tabor izhaja tudi bilten, ki ga izdajamo v okviru mreže.

V mrežo se še vedno vključujejo rodovi in druge NVO. Vsekakor je to lahko za vsak rod le dobra odločitev, saj je na razpolago mnogo koristnih delavnic in drugih izobraževanj, za katere pa vemo, da jih pri tabornikih nikoli ni preveč. Posameznik se lahko tako udeležuje delavnic, če pa ima bogato znanje na kakšnem področju, ki je zanimivo za izobraževanje v nevladnih organizacijah, pa lahko tudi vodi delavnico. Glavni poudarek projekta je torej pretok znanja na temo izobraževanja,

ki lahko vsem organizacijam močno koristi. Ne le ZTS - predvsem rodovom!

Do nedavnega si se s taborništvo ukvarjala zgolj prostovoljno, zdaj pa se tudi »profesionalno«. Se je vmes morda spremenil tvoj odnos do taborništva, kaj počneš raje?

Tudi mene včasih zmede, da sem do sedaj počela vse za tabornike vedno prostovoljno, zdaj pa sem kar plačana za del tega. So pa to različne stvari; kar delam za MZT, mi je v veliko veselje in to počnem zelo rada. ZTS je trenutno moja služba, je pa res, da tudi v tem

delu zelo uživam. Tako da ZTS in MZT pri sebi ločujem, še vedno pa ostajam tabornica - prostovoljka.

Tvoje ime pomeni v MZT načelnico za PR in tudi glavno organizatorko Festivala - največje slovenske taborniške prireditve. Letos se s Festivalom baviš že četrtilič. Kako si prišla »h koritu«, kako to, da še vztrajaš in kaj ti je v največji izziv?

V pravi družbi sem »po pomoti zinila«, da ponavljam letnik, tako so me preprosto povabili v MZT, čez leto pa je že sledila kavica in usodno vprašanje, če

Foto: Muc

bi se ukvarjala s Feštivalom. To sem si štela v veliko čast in z nič manjšo vneto sem se lotila akcije. Je pa res, da tako velike stvari ne moreš organizirati le enkrat. Pravzaprav je prvič toliko novega, da ti je šele naslednje leto marsikaj bolj jasno. V izziv mi je bilo še vsakič in mi še je delati z ljudmi, saj se jih vsako leto nekaj zamenja. Odnos sem mnogo znanja na področju organizacije, komunikacije, vodenja in mnogo drugih znanj. Danes sem že dodobra vpeljana v sam Feštival in tudi vpeljujem nove mlade sile.

Letos se Feštival datumsko prekriva z zloglasno vseslovensko čistilno akcijo »Očistimo Slovenijo«. Kako ste premostili ta problem?

Z organizatorji čistilne akcije smo v rednem stiku in se trudimo, da bi se čim bolje povezali. Naš cilj je, da bi z roko v roki obe akciji dosegli optimum. Kar se tiče Feštivala, ostaja isti koncept delavnic. Po osnovnem delu pa bi se lotili čiščenja Rožnika na nek zabaven način, se pa o tem še dogovarjamo, tako da kaj več trenutno še ne morem povedati. Rodovi so vzpodbujeni, da delujejo tudi na lokalni ravni. Sama akcija Očistimo Slovenijo pa ni samo stvar enega dneva. Organizatorji nas potrebujejo že zdaj za kartiranje divjih odlagališč z letalskih posnetkov. Tukaj lahko vsak od nas sodeluje in ne bi smel odlašati. V soboto, 13. 3., pa bo potrebno ta odlagališča še poiskati na terenu. V glavnem: dela je že in še bo veliko in prav je, da se taborniki ne skrivamo v ozadju pri tako pomembni stvari.

Pri vsem delu, ki ga opravljaš, si zagotovo imela kakšnega taborniškega vzornika. Kdo je to?

Ena od oseb, ki jih zagotovo najbolj spoštujem, je Miha Maček - Muc. Če me ne bi on povabil k MZT-ju (ja, njemu

Foto: arhiv Ane Britovšek

sem ponesreči povedala, da ponavljam letnik), je vprašanje, če bi bila danes še pri tabornikih. Nekako mi je dal priložnost, ki sem jo rabila, tudi moja vpletenost v Feštival je bila njegova ideja. Ko sem prišla v IO MZT je bil Muc takrat še načelnik in na začetku mi ni bilo jasno, kako je zmož vse to. In vse do danes je ena izmed oseb, na katere lahko računam, če rabim pomoč, navet.

MZT, ZTS ... že, že, kaj pa tvoje znanje orientacije?

Hehe, tabornik se znajde in znajdem se. Predvsem je od terena odvisno. Pa od ljudi! Šalo na stran: sicer nikoli

nisem bila specialist, ampak kljub temu še danes rada hodim na orientacijska in ostala tekmovanja.

Na koncu intervjuja sem še preverila mit o taborniških veljakih, ki se ukvarjajo z birokracijo, njihovo taborniško znanje pa peša. Ano sem zato preizkusila v nekaj vozlih. Preizkus je uspešno prestala in dokazala, da MZT in ZTS še ne pomenita, da ni v taborniški kondiciji. In tako je prav! ■

Tabor na obisku

Po svobodi letenja diši, ko predstavljam Srebrne galebe. Kmalu po tem, ko tudi na koprskem lahko spet glasno govorijo slovensko, se strnjejo taborniške vrste v prestolnici Istre. Od leta 1953 dalje si sledijo drzna leta aktivnega delovanja in navdušenja, v drugi polovici osemdesetih pa Galeb pristane trdno na tleh in sklence krila. Ponovno se zdrami v devetdesetih in zdi se, da bo v novem tisočletju končno spet kljuboval burji nad morjem Adrijanskim.

Bilo je nekoč.

Godi se tudi velikim

Škoda bi bilo izgubljati besede o mrku v osemdesetih. Malce je bila kriva tako prestolnica na kontinentu, ki je odtujila študentsko generacijo, kot širno morje, ki je vzelo mlade pomorce, malce "flower power" čas in malce nevlaganje v tiste, ki bi zadevo lahko vlekli naprej. In vendar, taborniški prijatelji tiste najelitnejše generacije se še vedno s svojimi družinami vsako leto zberejo ob prasketanju ognja. Združuje jih klub KOST, ki deluje neodvisno in nepretrgoma vsa ta leta ter ponuja roko pri ponovnem zagonu rodu.

V svoje delo vključujejo tudi osvajanje veččin pomorskega taborništva.

Rod srebrnega ponovno leti n

Ohranjanje korenin

Z željo po ohranitvi in ureditvi kronike delovanja rodu ter predvojne skavtske in gozdovniške dejavnosti na koprskem so se letos v rodu lotili projekta digitalizacije in ustreznega arhiviranja shranjene dokumentacije. K projektu si želijo privabiti študente humanističnih smeri Univerze na Primorskem, zlasti za akademsko študijo z vidika antropologije, zgodovine in kulturne dediščine.

Želja po novem letenju

Ponovno so se sestavili v lanskem letu. Srečujejo se v sobici na Mladinski ulici v Kopru, ki so jo lično uredili tudi s pomočjo donatorjev. V prvem letu se je članstvo povzpelo do številke 30. Vzpostavili so delovanje vodov GG, PP, RR in grč. Manj kot ducat zanesenjakov vodi želja, da bi Koper spet imel delujoč taborniški rod, da bi vsi tisti, ki so se raztepli po okoliških obalnih rodovih, spet lahko zastopali domače taborniške vrste in to prenašali naprej na mlajše generacije. Orientacijo so že odšli nabrusiti na ZNOT ter doma med Markovim hribom in Segedici organizirali akcijo o osnovah orientacije. Vodniške vrste bodo kmalu okrepili novi, mladi vodniki, ki jih bodo izobrazili v letošnjem poletju. Skrbni plani pa že sežejo v september in novo taborniško leto. Veseli in hkrati skrivnostni pa so glede dogovorov za pridobitev tabornega prostora v zaledju Kopra.

Pomorsko taborništvo

Že v devetdesetih so člani rodu kupili tekmovalni jadralni čoln, ki pa žal nikoli ni občutil vode. V prihodnjih letih želijo pomorstvo aktivneje vklopiti v program. V tem letu pa so že začeli z osvajanjem raznih veččin pomorskega taborništva.

galeba Koper ad Jadranom

Tina Bržan

arhiv RSG Koper

Klepet z načelnikom Matijo Krkačem

Od kod ideja o ponovnem delovanju rodu?

Že v devetdesetih so se trudili ponovno vzpostaviti delovanje. Sam sem bil tabornik v Izoli, živim pa v Kopru in sem želel, da bi rod ponovno deloval tudi v mojem kraju. Zato sem se tudi sam aktivno vključil v delovanje rodu. Praktično čez noč smo zbrali ekipo in pričeli z delom.

Kakšni so cilji v letošnjem letu?

Začeli smo z ničle in morda malce raztreseno. Imamo sedem vodnikov, nekateri imajo opravljen tudi inštruktorski tečaj, in 30 članov. Izvajamo taborniški program preko tedenskih sestankov in se udeležujemo taborniških tekmovanj. Želimo si, da bi organizirali tudi lasten letni tabor. Če ne bo šlo, se bomo pridružili kateremu izmed rodov JPN območja. Povezujemo se tudi z drugimi društvi v naši občini, predvsem z društvom študentov humanistike HUM, s Centrom eksperimentov DMFA Koper in ostalimi.

Kako vas sprejema lokalna skupnost?

Naše delo je podprla tudi Mestna občina Koper, obnovili pa smo sodelovanje tudi s civilno zaščito. Želimo si doseči večjo prepoznavnost v lokalnem prostoru.

Kaj je bilo na začetku najtežje?

Ja, najtežje je iskanje vodniškega kadra. Pa je k sreči to že za nami. Sedaj je na vrsti promocija taborništva na sploh, saj opažamo, da je taborniško gibanje na koprskem zelo slabo poznano.

Kakšno pa je zanimanje otrok?

Slabo. Koper je kar nekako zgubil stik s taborništvom. Preprosto ne vejo, kaj naj bi to bilo oziroma kaj lahko od tega dobijo. Tudi zaradi tako velike generacijske luknje ne poznajo nikogar, ki bi bil tabornik. Staršem je to tuje in otroka ne vključijo v naše delo.

Želite si tudi več študentske populacije?

Ja, to je res. Želimo si zmotivirati »povratnike« iz Ljubljane in ponuditi možnost vse večjemu številu študentov Univerze na Primorskem, ki so morda ravno zaradi študija na Obali odrezani od svojih rodov, da se nam pridružijo in to kompenzirajo.

Marko in Črt na letošnjem ZNOT-u.

Rodova uprava

Starešina: Črt Rudman

Načelnik: Matija Krkač

Gospodar: Marko Baruca

Blagajnik: Črt Rudman

Propagandistka: Živa Babič

Tajnik: Polona Verbič

Načelnica kluba PP: Živa Babič

Načelnica družine GG: Polona Verbič

Struktura rodu

30 članov; po en vod GG, PP, RR in grč

Kontakt

www.srebni-galeb.si ali rsg.rutka.net

info@srebni-galeb.si

Mladinska ulica 6, Koper

(Dom mladih tehnikov)

IO ZTS - stran vodstva

Barbara Bačnik - Bača

Očistimo Slovenijo v enem dnevu!

Kot ste verjetno vsi nadebudni taborniki že seznanjeni, se 17. aprila 2010 Sloveniji obeta največja prostovoljska okoljska akcija do sedaj. V skupnem projektu bomo združili moči društva, vlada, občine, šole, komunalne službe, nevladne organizacije, podjetja, mediji in preko 200.000 prostovoljcev. Iz narave bomo skušali očistiti čim več ilegalno odloženih odpadkov in tako še polepsati našo lepo deželo.

Akcija zaradi svoje obsežnosti presega vsakega posameznika, zato organizatorji naprošajo, da se že danes vključite po svojih močeh.

Pomoč tabornikov je predvidena v treh valovih:

- v mesecu februarju pregledovanje kart in popis divjih odlagališč,
- v mesecu marcu preverjanje lokacij na terenu, iskalna akcija bo 13. marca,
- v mesecu aprilu konkretna čistilna akcija pospravljanja odlagališč.

Za več informacij in kontaktov na lokalni ravni obiščite:
<http://www.ocistimo.si/Kako-gre-vasi-obcini.aspx>.

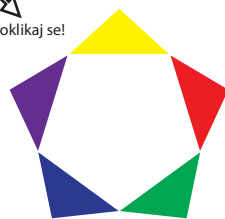
Bodimo del ekipe Očistimo Slovenijo v enem dnevu tudi taborniki!

SCOUTS
 Taborniki ustvarjamo boljši svet

 poklikaj se!

rutkanet.
 spletni taborniški servis

Posvet

IO ZTS pripravlja posvet za rodove, ki se aktivno udeležujete v lokalnem okolju na področju mladinskih politik. Posvet bo izveden 12. in 13. marca 2010, ko bodo rodovi, ki čutijo posebno družbeno odgovornost na področju mladine v lokalni skupnosti, lahko izmenjali izkušnje in pridobili precej dodatnih znanj o lokalnih mladinskih politikah in vlogi tabornikov pri razvoju teh politik. Rezervirajte si termin!

Svet Vlade RS za mladino podpira kandidaturu za svetovno konferenco WOSM

Na svoji 4. redni seji v Ljubljani, 26. januarja 2010, je Svet vlade RS sprejel naslednji sklep: Svet Vlade RS za mladino podpira kandidaturu Zveze tabornikov Slovenije - nacionalne skavtske organizacije za gostiteljstvo svetovne skavtske konference in foruma mladih 2014 in poziva Urad RS za mladino, Ministrstvo za zunanje zadeve, Urad vlade za komuniciranje in Ministrstvo za gospodarstvo - Slovensko turistično organizacijo, da po svojih močeh pomagajo pri kandidaturi.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

eduakcija

Mreža NVO za vseživljensko učenje

Kaj bi bila, če ne bi bila tabornica?

Ali se tudi vi to kdaj vprašate? Jaz sem se že večkrat. Ponavadi takrat, ko imam polne roke dela za tabornike in dam vse ostalo na stran, še faks, če drugače ne gre. Ampak odgovor je vedno isti: ne vem, pojma nimam, saj si življenja brez tabornikov sploh ne znam predstavljati, četudi mi včasih vzamejo več prostega časa, kot bi si želela. In tako mi nikoli ni žal, da počnem vse to, kar počnem. Poleg tega mi tako tudi nikoli ni dolgčas, ravno nasprotno, moj dan bi pogosto potreboval 48 ur, če bi hotela narediti vse, kar sem imela zjutraj v načrtu.

Včasih opazujem svoje sovrstnike, ki so me zaradi tega, ker sem tabornica, že večkrat imeli za rahlo čudno, saj sami nikoli niso imeli priložnosti izkusiti, kaj pomeni biti tabornik in se jim niti sanja ne, kaj vse tu doživimo, izkusimo, se naučimo ... Tako seveda niso razumeli mojih navdušenih pripovedovanj o tem, kaj vse počnemo, kje smo bili, kako dobro smo se imeli. Mnogi med njimi niti nimajo nekega drugega hobija. Hodijo na faks, delajo preko študenta in žurajo. Ne pravim, da jaz tega ne počnem, vse to je del mene. Kar hočem povedati je, da se mi pogosto zdi, da taborniki počnemo toliko več. In ker počnemo toliko različnih stvari, lahko veliko lažje najdemo nove izzive. Posledično pa imamo nekateri zaradi tega tudi toliko bolj natrpan urnik. Včasih gre skoraj na minute. Ampak ravno to je na koncu "čar" vsega skupaj, čeprav imamo zato na trenutke čisto prazne baterije, jaz pravim duracelke, ker jih vedno znova napolnimo.

Vedno sem bila, sem in vedno bom ponosna na to, da sem tabornica. Ste tudi vi? Nikjer drugje se nisem naučila toliko, kot pri tabornikih. Nobena šola, noben faks mi ne bo dal toliko znanja in izkušenj, kot sem si jih pridobila v naši taborniški družini. Taborjenja, jesenovanja, zimovanja, vod, načelnštvo na raznih področjih, organizacija različnih akcij, seminarji, delavnice, vse to in še marsikaj so več kot odlična

Foto: Sini

popotnica za življenje. Za vsakega izmed nas. Seveda je pa odvisno, kako to izkoristimo.

Ko se vam zazdi, da imate vsega dovolj, da ne zmorete več, raje dvakrat premislite, preden vržete puško v koruzo. Kje drugje boste imeli priložnost pridobiti vse te izkušnje, znanja, prijateljstva, če ne prav pri tabornikih? V kaki birokratski firmi, kjer se morajo še sodelavci med seboj vikati, gotovo ne.

Ana

Šest klobukov razmišljanja

Pod motom "Znanje za napredek" je 15. januarja v nabitto polni veliki dvorani Ekonomske fakultete v Ljubljani Edvard de Bono predaval o ustvarjalnem razmišljanju in inovativnih metodah pridobivanja novih idej. Prisotni so imeli priložnost, da so bolje spoznali njegovo metodo Šest klobukov razmišljanja, ki jo širom sveta uporablja vedno več ljudi, tako posamezniki kot skupine, podjetja, šole, pa tudi strokovnjaki.

Metoda Šest klobukov razmišljanja je zasnovana na paralelnem razmišljanju, kjer vsi udeleženci istočasno osredotočeno razmišljajo na isti način, v skladu z enakim klobukom, ki predstavlja simbol za vrsto razmišljanja. To je veliko bolj učinkovito razmišljanje od tistega, kjer vsi hkrati razmišljajo o vsem ali pa si nasprotujejo.

Zakaj prav ta metoda?

Veliko uspešnih ljudi razmišlja zelo racionalno in pozitivno, kar je eden izmed razlogov za njihov uspeh. Vseeno pa včasih tudi oni pozabijo, da bi na težave lahko gledali čustveno, intuitivno, ustvarjalno ali negativno. To lahko pomeni, da podcenjujejo spremembe, niso ustvarjalni in ne zmorejo pripraviti osnovne strategije, kako bodo ukrepali, da bi kaj spremenili. Podobno lahko posamezniki, ki razmišljajo negativno, vzpostavijo obrambni mehanizem. Posledično lahko ljudem, ki so navajeni na logični pristop reševanja problemov, pri teh posameznikih odpove čut za ustvarjalnost ali intuicijo.

Uporaba metode Šest klobukov razmišljanja je zasnovana kot način, s katerim pridemo do najboljših rešitev določenega problema. Odločitve in načrti vsebujejo naše ambicije, sposobnosti, ideje, ustvarjalnost in dobro načrtovanje.

Kako deluje?

Obstaja šest metaforičnih klobukov in mislec si lahko nadene ali sname enega izmed njih in tako nakaže, kateri način razmišljanja je trenutno v uporabi. To je zelo pomemben del te metode. Klobukov nikoli ne smemo uporabljati z namenom, da bi posameznika uvrstili v določeno kategorijo, četudi nje-

govo vedenje to nakazuje. Ko metodo uporabljamo v skupini, mora vsak posameznik v danem trenutku nositi klobuk iste bave.

Ko sami, v dvoje ali v skupini razmišljamo o problemu, ko želimo nekaj izboljšati, ko iščemo rešitev, je bolje, da naše razmišljanje ločimo, usmerimo in šele na koncu spet sestavimo. Da bi si lažje zapomnili ves koncept, je de Bono smeri razmišljanja simbolično poimenoval "klobuki" – kot nekaj, kar si nadenemo na glavo, v kateri poteka razmišljanje, in potem spet snamemo. Klobuke je poimenoval po barvah, ki nas spomnijo na smer oziroma vidik razmišljanja.

Bel klobuk

O dejstvih in podatkih razmišljamo povsem nevtralnno. "Mislim, da na tej točki potrebujemo bel klobuk," pomeni: "Opustimo agrumente in predloge, raje se osredotočimo na osnovne podatke."

Rdeč klobuk

O čustvih in intuiciji razmišljamo zelo subjektivno. Rdeč klobuk mislecu omogoča, da predstavi svojo intuicijo, brez da bi jo moral utemeljiti. "Nadenem si rdeč klobuk in rečem lahko, da je to grozen predlog." Ponavadi lahko čustva in intuicijo vpletemo v pogovor le, če ju logično podpremo. Rdeč klobuk daje mislecu vso pravico, da v danem trenutku pokaže svoja čustva glede problema, o katerem je govora.

Črn klobuk

O tveganjih in grožnjah na žalost najpogosteje razmišljamo ob novostih. A ta klobuk vseeno ni nič manj vreden od ostalih, prav nasprotno, najbolj cenjen je, saj je zelo pomemben, ker izpostavi najšibkejše točke in ga uporabljamo, da pokažemo, zakaj se predlog ne ujema z dejstvi, izkušnjami, sistemom v uporabi ali načinom, na katerega se nanaša. Črn klobuk mora biti vedno logičen.

Rumen klobuk

Rumen klobuk nam pomaga, da razmišljamo pozitivno. Uporabimo ga, ko razmišljamo o predlogih in koristih, ki jih lahko izvlečemo iz zadeve.

Zelen klobuk

Zelen klobuk uporabimo, ko razmišljamo o novih idejah, konceptih in alternativah, ki jih lahko zavestno sprožimo s tehnikami lateralnega razmišljanja. Z njegovo pomočjo pridemo do ustvarjalnih rešitev. Omogoča nam prost način razmišljanja in poslednično le redko privede do kritiziranja posameznih idej.

Moder klobuk

Moder klobuk nam služi, ko razmišljanje načrtujemo, ko nadziramo celoten proces razmišljanja in ga na koncu povzamemo v zaključek. Prav tako ga uporabimo, če gre pogovor v napačno smer ali če se skupina oddalji od glavne teme.

Ko razmišljamo, lahko uporabimo enega ali več klobukov. Najpogosteje uporabimo res le enega. Če pa imamo nek določen namen, jih lahko v različnih zaporedjih uporabimo več. Na primer rumenemu klobuku bo sledil črn, če želimo oceniti neko idejo. Črnemu klobuku bo sledil zelen, če želimo izboljšati koncept. V tabeli je navedenih še nekaj primerov za različne situacije.

Uspeh te metode je v preprostosti, moči in učinkovitosti. Ena izmed njenih ključnih prednosti je, da upošteva potrebna čustva in dvome, saj bi sicer odločali zgolj racionalno. To v procesu odločanja omogoča ustvarjalnost. Večnim negativcem pa denimo pomaga, da so bolj pozitivni in ustvarjalni.

Vir: <http://www.academia.si/clanek/4-kako-dobolj-ucinkovitega-in/stran-2.html>

http://www.mindtools.com/pages/article/newTED_07.htm

Stanje	Namen	1. klobuk	2. klobuk	3. klobuk	4. klobuk	Primer
Vrednotenje	Odkrivanje pozitivnih in negativnih vidikov idej.					Pozitivno ali negativno je lahko na primer: - menjanje igrač s prijatelji, - nenarejena domača naloga.
Previdnost	Kritična ocenitev situacije.					Premisli o posledicah: - vsak dan večino svojega kosila vržeš v koš, - nekomu ne poveš, kam greš.
Načrtovanje	Pridobivanje novih idej, rezultatov ali izboljšanje obstoječih načrtov.					Uporaba posledice načrov za pridobitev: - boljše zobne ščetke, - nadomestila za domačo nalogo.
	Primerjava dejstev in mnenj.					
	Primerjanje in sestavljanje z novimi idjami, glede na že poznano.					

Program izobraževanj članic mreže

Marec in april 2010

Naslov	Datum	Izvajalec	Kontaktna oseba Spletna stran organizacije
(Z)motiviraj (se)!	3. 3. 2010 in 10. 3. 2010	Mladinski ceh	ceh@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Delavnica – Nevladne organizacije in civilni dialog	5. 3. 2010	CNVOS	ada.stele@eduakcija.si cnvosi.civilni-dialog.net
Delavnica – Upravljanje s časom	6. 3. 2010	Mladinski center Podlaga	info@mcpodlaga.com www.mcpodlaga.com
Uvodno usposabljanje za prostovoljce	6. in 7. 3. 2010 (16 ur)	Slovenska filantropija	tjasa.arko@filantropija.org www.filantropija.org
Delavnica – Vrisovanje na karto	11. 3. 2010	Mestna zveza tabornikov	zarjak@gmail.com www.mzt.org
S komunikacijo do boljših odnosov	11. in 18. 3. 2010	Mladinski ceh	petra@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Retorika in javno nastopanje	od 24. 3. do 21. 4. 2010	Mladinski ceh	petra@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Izpopolnjevalna delavnica za moderatorje	9.-11. 4. 2010	Društvo moderatorjev	natalijavrhunc@yahoo.com www.drustvo-moderatorjev.si
Uvodno usposabljanje za prostovoljce	10. in 11. 4. 2010 (16 ur)	Slovenska filantropija	tjasa.arko@filantropija.org www.filantropija.org
Diagram povezav – delavnica za uporabo orodja	13. 4. 2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
Konferenca članov mreže	april	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si

Več podrobnosti na www.eduakcija.si.

Dragi bralci!

Vabimo vas, da nam sporočite, če ste se udeležili katere od delavnic, ki smo jih pripravili do sedaj. Povejte, kako je bilo, kaj vam je najbolj ostalo v spominu, česa si še želite in še kaj!

Ada Stele

V okviru projekta smo izdali samolepilni ("post-it") blok v promocijskem ovitku. Na voljo bo vsem udeležencem delavnic, ki jih organizira mreža eduAkcija. Vabljeni!

Kako lahko nevladne organizacije uveljavljajo svoja stališča?

V kolikor nismo bili del oblasti ali njej zelo blizu, smo nekoč na pomembne politične odločitve lahko vplivali le z "ulico", s silnim javnim pritiskom. Danes so takšni ukrepi potrebni le še v skrajnih primerih, saj so se z razvojem države in njenih institucij odprle mnoge druge poti. V Sloveniji morajo, na primer, ministrstva in drugi vladni organi predloge predpisov javno objavljati, od novembra 2009 pa so celo dolžni zbirati pripombe nanje in jih smiselno upoštevati. Zavrnti smejo le neprepričljive predloge, svojo zavrnitev pa morajo pojasniti.

Zato ni nič nenavadnega, da se s sooblikovanjem javnih politik in predpisov v mnogih nevladnih organizacijah ukvarjajo profesionalci. To ne velja samo za tiste organizacije, ki se s politiko ukvarjajo primarno, kot so okoljske organizacije. Vsaka nevladna organizacija se je slej ko prej prisiljena "iti politiko". Recimo neka organizacija, ki se profesionalno ukvarja z neformalnim izobraževanjem. Kontinuirano in poglobljeno ukvarjanje z neko dejavnostjo nam sčasoma da vpogled v razne pomanjkljivosti in stranpoti. Uvidimo, kaj bi bilo treba spremeniti, da bi bili rezultati še boljši. Ker bodo potrebne spremembe ob nekaterih notranjih najverjetneje vključevale tudi zunanje, na primer spremembo statusa neformalnega izobraževanja, večjo finančno podporo države, spremembo predpisov, ki urejajo delovanje izobraževalnih institucij itd., se zdijo poskusi vplivanja na tiste z močjo uveljavitve sprememb neizogibni.

A enako velja tudi za tiste nevladne organizacije, pri katerih gre samo za organizirano preživljanje prostega časa. Vzemimo neko krajevno športno društvo. Nastalo je, ko so posamezniki, ki jih je združevalo popoldansko igranje nogometa, ugotovili, da bi bilo modro ustanoviti društvo, saj bi potem la-

hko pridobili občinska sredstva in si kupili drese ter se odpravili igrati v oddaljen kraj. Na prvi pogled se zdi, da je takšnemu društvu "politično" udejstvovanje popolnoma odveč, saj gre za prosti čas, za hobi. Toda verjetno si je vsako takšno društvo nekoč zaželelo posodobitve svojega igrišča, mogoče celo slačilnico. Recimo, da potreben znesek krepko presega finančne zmožnosti društva in da je tudi površina občinska. Pomoč občine je neizbežna. Ampak potem mora posodobitev predvideti tudi občinski proračun. Tega pa sprejema občinski svet, lokalna politika torej. Tudi naše hipotetično športno društvo se potemtakem ne bo moglo izogniti temu, da bi se šlo "politiko". Društvo bo moralo občinski svet prepričati, da bo v proračun vključil obnovo "njihovega" igrišča.

"Političnemu" delovanju se v nevladnih organizacijah zatorej enostavno ni mogoče ogniti, naj je njihova osnovna dejavnost še tako onstran politike. Zanj se je uveljavilo ime civilni dialog. Označuje različne mehanizme, preko katerih poteka sodelovanje med državo in nevladnimi organizacijami, bil pa naj bi odprt, trajen in transparenten. Ravno zato je pomembno, da smo nanj v nevladnih organizacijah dobro pripravljeni. Učinkoviti bomo namreč lahko samo, če bomo podrobno poznali predpise, ki ga urejajo, znali identificirati ključne deležnike, vedeli, katera orodja lahko uporabimo, saj nam vse to vedenje omogoča, da lažje in hitreje prepoznamo prave trenutke in priložnosti.

Goran Forbiči - Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij - CNVOS

Milica Prešeren, TV urednica in voditeljica

Novinarstvo je vseživljenjsko učenje

Milica Prešeren, urednica in voditeljica izobraževalne in svetovalne oddaje Turbulenca na Televiziji Slovenija, vsak teden s svojimi gosti razkriva na videz vsakdanje teme, o katerih pogosto niti ne razmišljamo, pa se vedno izkaže, da se je o njih mogoče še marsikaj naučiti.

Sedaj že več kot dvajset let delate na televiziji. Kaj vas je pripeljalo v novinarski poklic?

Moja želja biti novinarka pravzaprav izhaja iz tega, da nisem vedela, kaj bi bila. Preveč stvari me je zanimalo in novinarstvo je krasno zavetje, kjer si lahko legalno radoveden, težiš ljudem in jih sprašuješ vse, kar te zanima. Če jih hočeš kaj vprašati in potešiti svojo radovednost, pa moraš veliko prebrati. Tako se veliko naučim in to mi ustreza. Morda je bolj naporno, če menjaš teme in področja, toda po drugi strani si zato bogatejši za stvari, ki se jih ob tem naučiš. Kot novinarka pa ta znanja posredujem še drugim.

Pred dnevi ste izpeljali že 57. oddajo Turbulenca. Katera znanja želite v oddaji približati gledalcem?

Naš cilj je, da poskušamo zadeve, ki imajo nek negativen predznak, popraviti in izboljšati. Izhajamo iz stvari, ki se vsem nam dogajajo v vsakdanjem življenju. Življenje nas pelje gor in dol - od tod tudi ime oddaje Turbulenca. In ko smo dol, je dobro, da nam nekdo svetuje, pove kakšno pametno, da se lahko izkopljemo iz težav. V oddaji poskušamo te težave premagati ali svetovati s pomočjo strokovnjakov.

Mladi izobrazbo in učenje povezujejo predvsem s šolo, do česar imajo pogosto negativen odnos. Na kakšen način prebiti stereotipe o težkem in dolgočasnem učenju?

V oddaji Modro, ki je bila predhodnica Turbulence, smo poskušali podirati tabuje, da je šola zoprna. Mis-

lim, da že sama beseda "šola" nosi nek negativen predznak in bomo to težko premaknili v glavah tistih, ki ne marajo šole. Zelo je odvisno od tistih, ki učijo, kako neko zadevo predstavijo. Ko se odločamo za poklice, nam veliko popotnico dajo učitelji. Lahko si dober v matematiki, pa jo sovražiš, ker ne maraš učitelja. Lahko pa te nekdo navduši za modelarstvo in greš naprej na tako šolo, ker je bil mentor tako genialen. Zato je tudi pri našem televizijskem delu zelo pomembno, kako kakšno stvar predstavimo.

Leta 2000 ste prejeli priznanje za posebne dosežke pri promociji vseživljenjskega učenja. Kako sami dojemate in živite to vseživljenjsko učenje?

Predvsem skozi poklic in službo. Navado imam, da se z gosti dobim, še preden se z njimi srečam v studiu. V studiu je čas precej omejen, zato rada že prej dobim širši vpogled v zadevo. Če bi me v preteklosti kdo vprašal, ali bi se odločila za vseživljenjsko učenje, bi ga najbrž čudno pogledala. Ampak v bistvu je vse, kar počnem, vseživljenjsko učenje.

Ste bili kdaj članica kakšne nevladne organizacije ali društva, kjer ste pridobili znanja, ki so vam kasneje prišla prav?

Dolga leta sem plesala pri akademski folklorni skupini France Marolt. Že dolgo sicer ne plešem več, a zdi se mi, da mi je to dalo veliko nekih znanj, četudi morda nehote. Toda še bolj dragocena se mi zdijo poznanstva, ki sem jih v tem času sklenila.

Imate kdaj občutek, da posamezniki ne znajo dovolj ceniti in poudariti svojih izkušenj in znanj, ki jih dobimo izven formalnega izobraževalnega sistema?

Zanimiva je bila izkušnja, ko sem se pod okriljem andragoškega centra srečala z nacionalnimi poklicnimi kvalifikacijami. Šele ko sem naredila svoj portfolio, sem ugotovila, koliko stvari sem v življenju počela, ne da bi se jih zavedala. Kasneje si presenečen nad tem, koliko stvari zbeži mimo in jih pozabiš, pa so te obogatile. Morda bi veljalo, za mlade pa še posebej, da se naučimo voditi neko osebno mapo. Tako bi lažje videli, kako je učenje pravzaprav stalno prisotno v vsakdanjem življenju. Lažje je tudi službo najti, ko vidiš, da znaš več.

Na kaj ste kot urednica pozorni pri izbiri svojih sodelavcev? Kakšno vlogo imajo pri tem formalna izobrazba in druga, neformalna znanja?

Včasih formalna izobrazba ni zagotovilo za to, da je nekdo boljši od drugih. A tudi neformalna izobrazba ni zagotovilo, da je nekdo z izkušnjami boljši kot drugi. Mislim, da vsak rabi oboje. Pri izbiri sodelavcev sem relativno samostojna in čeprav je z večjo ekipo težje delati, večje število ljudi prinese večjo pestrost. Predvsem stremim k temu, da tisti, s katerimi delam, uživajo v tem, kar počnejo. Naložba v to, da nekoga prisiliš v določeno delo, je zelo kratkoročna in posameznik ne da vsega od sebe. Zato je zelo pomembno, da se v oddaji in delu nasploh vsak posveti tistemu, kar mu je najbližje.

Milica Prešeren v oddaji Turbulenca. Foto: Stane Sršen

Miha Bejek

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@eduakcija.si); Urednica mesečnega biltena eduAkcija: Ana Britovšek (ana.britovsek@eduakcija.si); Strokovna sodelavka: Ada Stele (ada.stele@eduakcija.si)

Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Ljubljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz

Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete 'Institucionalna in administrativna usposobljenost'; prednostne usmeritve 'Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga'.

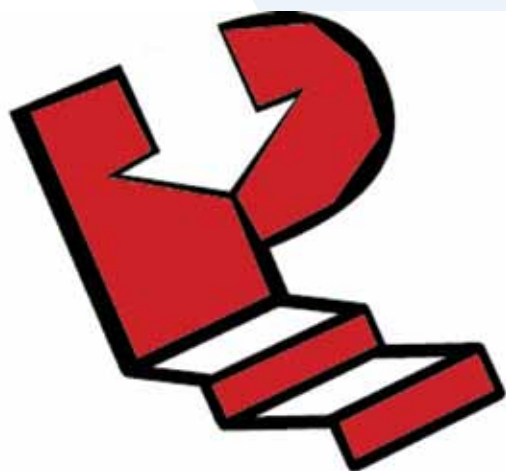
Naklada: 6.400 izvodov.

Mladinski center Podlaga

Mladinski center Podlaga predstavlja enoto javnega Zavoda za šport, turizem in prosti čas Sežana. Namenjen je druženju mladih, njihovemu ustvarjanju, uresničevanju zamisli, projektov, iniciativ. Tu se lahko zabavajo, učijo ter zbirajo in uporabljajo razpoložljivo infrastrukturo in program.

Del programa, ki ga ustvarjajo, bi lahko opredelili kot nekakšno mešanico druženja, kulture in umetnosti. Organizirajo filmske večere ter video projekcije, razstave, koncertne prireditve, gledališke in lutkovne predstave, tematske večere in zabavne popoldneve za mladino.

Pomemben del ustvarjanja programa predstavlja tudi neformalno izobraževanje. Sem spadajo predavanja različnih tematik, potopisna predavanja, delavnice, tečajji, seminarji. Pri njih lahko dobite tudi NEFIKS oziroma indeks neformalnega izobraževanja ter ISIC in IYTC kartici, ki mladim omogočata uveljavljanje najrazličnejših popustov v tujini.

mc podlaga

Pomembna komponenta programa MC Podlaga je tudi prostovoljno delo mladih, tako v zvezi z ustvarjanjem programa v MC-ju kot tudi v Občini Sežana in izven nje.

Povezujejo se na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni ter sodelujejo v različnih projektih. Pomemben del programa so tudi različne mednarodne aktivnosti. Sodelujejo v programu "Mladi in akciji", predvsem so aktivni v akcijah mladinskih izmenjav ter evropske prostovoljne službe.

Pomemben element delovanja centra predstavlja tudi informiranje in svetovanje. Sem sodi redno vzdrževanje strani (www.mcpodlaga.com) ter objava novic in programa MC-ja, vključenost v mrežo INFO centrov in vključenost v baze, ki so namenjene informiranju mladih, informiranje o kulturnih dejavnostih, natečajih, seminarjih, izobraževanju, razpisih, delavnicah izven centra in drugod po Sloveniji, informativna točka za dijake na Šolskem centru Srečka Kosovela in na Visokošolskem središču Sežana za študente, redna pomoč dijakom in drugim klubom, svetovanje, posojanje tehničnih in človeških resursov.

Vključeni so tudi v koordinacijo Lokalne akcijske skupine za preprečevanje zasvojenosti, ki predstavlja koordinativno, strokovno in prostovoljno združenje strokovnjakov ter posameznikov na področju preventive pri problematiki drog in odvisnosti ter združuje 13 članov. So tudi koordinatorji Unicefovega projekta Varne točke v Občini Sežana ter ena od enajstih varnih točk v Sežani.

Maja Sedmak

Foto: Arhiv MC Podlaga

Gasilska zveza šaleške doline

Gasilska zveza Šaleške doline združuje trinajst prostovoljnih gasilskih društev v treh občinah, eno prostovoljno industrijsko gasilsko društvo ter poklicno gasilsko enoto Gorenje, v katerih je včlanjeno okrog 3000 članov.

Danes gasilstvo temelji na strokovnosti, tehnično ustrezni usposobljenosti in medsebojni povezanosti profesionalizma in prostovoljstva, ki ga moramo gojiti in razvijati od najmlajših vrst naprej. Prav to so glavne naloge gasilske zveze, ki predstavlja povezavo med društvi in krovnno organizacijo ter z lokalnimi skupnostmi in gospodarstvom.

Foto: Arhiv zveze

Člani GZ Šaleške doline imamo največ dela z gašenjem in reševanjem ter izobraževanjem in usposabljanjem. Letno gasilske enote posredujemo več kot dvestokrat. GZ ima organizirano komisijo za izobraževanje, ki izvaja vse možne programe izobraževanja na nivoju gasilske zveze. To so predvsem tečaji za pridobitev čina gasilec, nižji gasilski častnik, častnik, pa tudi tečaji za pridobitev specialnosti strojnik in uporabnik radijskih postaj. Imamo lasten predavateljski kader, inštruktorje za praktični pouk in potrjeno učilnico v prostorih PGD Velenje. V zadnjih letih smo organizirali preko 20 različnih izobraževanj, katerih se je udeležilo preko 1200 slušateljev.

Po končanem osnovnem tečaju za gasilca, ki poteka v Velenju, napotimo gasilce na dodatna usposabljanja v gasilsko šolo na Ig. Tam potekajo večdnevni tečaji, kjer dobijo dodatna znanja, kot so uporabnik dihalnega aparata, tehnični reševalec, reševalec ob nesreči z nevarno snovjo, uporabnik motorne žage, strojnik, uporabnik radijskih postaj, gasilec, ki gasi s pomočjo helikopterja, gasilec ki gasi notranje požare in še kaj. Šele tako usposobljen in opremljen gasilec lahko posreduje ob požaru ali drugi nesreči. Danes nas na pomoč

pokličejo s pomočjo sirene, še pogosteje pa s pomočjo pozivnikov. Tako krajan največkrat niti ne vedo, da gasilci kje pomagamo - sploh ponoči. Naše delo je postalo izredno raznoliko, naporno in nevarno. Danes ne gasimo samo požarov hlevov, pač pa tudi zahtevne industrijske in notranje požare, rešujemo v prometnih nesrečah, poplavih, neurjih in podobno. Žal večkrat vidimo tudi mrtve. Poleg fizičnih naporov se tako srečujemo tudi s psihičnimi.

Delo z mladimi

Ker vemo, da je tudi v gasilstvu mladina naša bodočnost, jim skušamo nuditi čim več in čim bolj raznolike dejavnosti. Želimo si, da jih naše humanitarno delo pritegne v taki meri, da ostanejo gasilci, tudi ko odrastejo.

Imamo mladinske komisije, ki se ukvarjajo z mladimi. V delo vanje so vključeni mladi od 6. do 17. leta. V vsakem društvu jih je od 30 do 40, v nekaterih tudi več, zato smo zelo ponosni na množičnost otrok v naši organizaciji. Pripravljamo jim razna zabavna tekmovanja in srečanja. Vsako leto jih ob koncu junija popeljemo na gasilsko letovanje v Savudrijo. V orientaciji in kvizu se pomerimo in se družimo z gasilskimi zvezami Žalec, Prebold in Zgornje Savinjske doline.

V maju, juniju in septembru se mladi gasilci pomerijo na različnih gasilskih tekmovanjih. Tam se seznanjajo tudi z osnovami gašenja, spoznavajo gasilsko orodje in disciplino pri izvajanju tekmovalnih vaj. Tako na zabaven (pa tudi resen) način odkrivajo poslanstvo gasilcev.

Delo z mladimi je težko, a lepo. Mentorji v posameznih društvih se trudijo, da bi pridobili čim več otrok, da bi jim približali gasilsko organizacijo in si seveda želijo, da ti otroci ostanejo z nami do odraslosti in tudi kot odrasli. Zato žrtvujejo velik del svojega prostega časa, marsikdaj se jim tudi ne izteče, kot bi si želeli, pa vseeno vztrajajo naprej. Brez mentorjev ni mladine.

Foto: Arhiv zveze

Helena Brglez

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Navadni komarček (*Foeniculum vulgare*) Družina: kobulnice

Je enoletna rastlina ali trajnica. V višino zraste približno en meter, lahko pa tudi več. Iz kratke, rumenkaste korenine ali gomolja požene razvejano steblo z žlebičasto površino. Trije do štirje pernatno razdeljeni listi so zelene barve. Spodnji del lista je mehurjasto razširjen. Rumeni cvetovi so majhni in združeni v kobulasta socvetja. Podolgovato jajčasti plodovi (semena) imajo vzdolžne proge.

Trajno vrsto gojijo predvsem zaradi plodov. V srednji Evropi raste predvsem kot gojena rastlina po vrtovih. Ob Sredozemlju pa raste podivjano. Učinkovine: eterično olje, vitamini A, B in C, mineralne snovi. Uporabnost: čaj, solata, juha, prikuha, začimbica. Zdravilnost: zdravi prebavne težave, blaži črevesne krče, pomaga pri napenjanju, uravnava menstrualne težave, krepi organizem in pomirja.

Čaj za prebavo

Zmešamo eno čajno žličko zdrobljenih komarčkovih plodov, melise in poprove mete. Mešanico prelijemo z četrto litra vrele vode, pustimo stati 10 minut in odcedimo. Čaj pijemo večkrat na dan.

Juha

Potrebujemo: 2 pesti listov komarčka, pest listov plešca in kopriv, drobno čebulo, dva korenčka, dva krompirja, peteršilj, 1 dl kisle smetane, 2 žlici olja, sol in poper.

Priprava: Sesekljano čebulo in drobno narezana korenčka prepražimo na olju, nato dodamo sesekljane liste komarčka, plešca in koprive ter na koščke narezan krompir, zalijemo z enim litrom vode in pustimo kuhati, dokler krompir ni mehak. Na koncu dodamo drobno narezan peteršilj, kisko smetano, sol in poper po okusu.

Omleta iz komarčka

Potrebujemo: 2 jajci, 1 žlico olja, ščepec soli, žlico mleka, skodelico narezanih listov komarčka.

Priprava: Jajci ubijemo, dodamo žlico mleka, stepemo in zlijemo v ogreto maščobo. Liste komarčka prekuhamo, posolimo po okusu in odcedimo. V jajčno omleto nadevamo prekuhan in odcejen komarček, zavijemo in omleta je pripravljena za postrežbo.

Solata

Liste komarčka naberemo, operemo in poparimo, gomolje prekuhamo. Korenček prekuhamo in narežemo na kolute. Poparjeno solato zabelimo z oljem, dodamo korenček, česen, kis in sol po okusu, dobro zmešamo in solata je pripravljena.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Raztrgan papir

Cilji duhovnega razvoja:

Pomagati mladim izraziti občutja, vrednote in jih deliti z ostalimi.

Namenjeno komu: MČ, GG, PP, RR

Čas trajanja: 20 minut

Število: 6 do 16

Sredstva: slika, velikosti A4, ki prikazuje vsebino, povezano s temo, o kateri želimo razpravljati

Vrsta: znotraj

Navodila za izvajanje aktivnosti

Izbrana slika mora biti povezana z družbenim problemom, ki tare skupnost, del katere so člani (onesnaženo okolje, pretepanje otrok, nasilje, kraja ipd.).

Vodnik sliko pokaže članom, ki povedo, kaj vidijo na sliki. Če so mnenja zelo različna, poskušamo z vprašanji doseči poenotenje. Nato sliko raztrgamo na koščke in zastavimo nalogo:

Kaj lahko storimo za izboljšanje situacije?

Kadar člani predlagajo rešitve, nekdo vzame dva koščka in ju sestavi. Poskušamo ponovno sestaviti celotno sliko, predloge pa zapišemo na list papirja.

Komentar

Kadar je le mogoče, naj vodnik spodbudi člane, da delujejo v smeri predlogov za izboljšanje situacije.

Pri izbiri slik nikoli ne izberemo takšne, na kateri so naši člani. Nihče ni zadovoljen, če se strga fotografija, na kateri je tudi sam.

Zvezde zimskega neba - zimski šesterokotnik

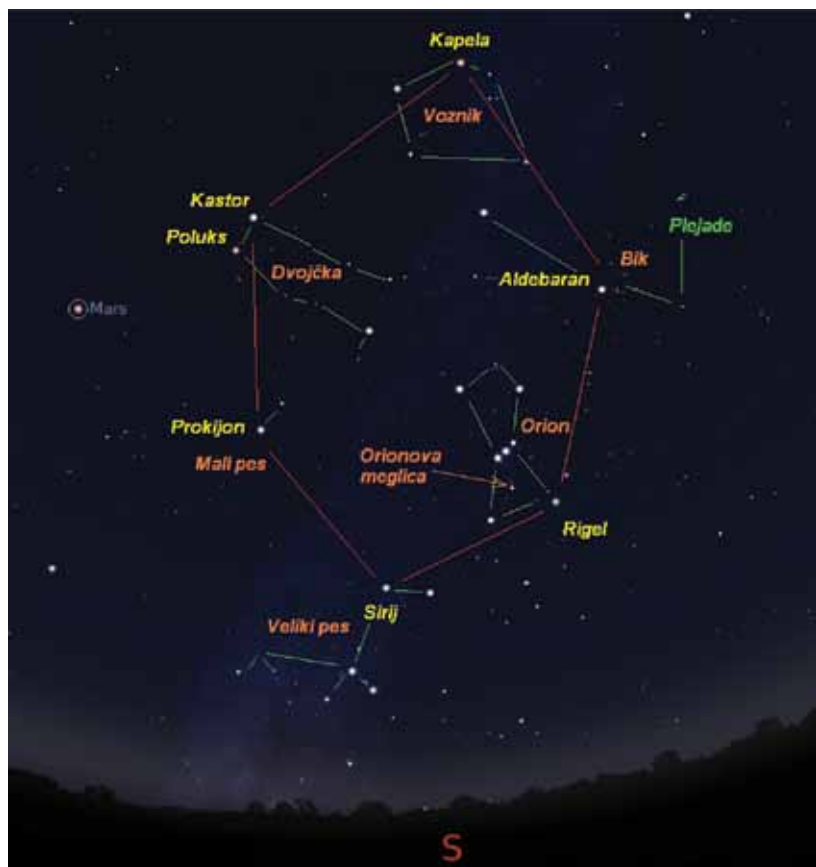
Se vam je kdaj zazdelo, da so zvezde pozimi bolj svetle kot poleti? Nič čudnega, saj večino svetlejših zvezd na nebu najdemo pozimi. Najsvetlejše zvezde tvorijo značilen Čimski šesterokotnik«, ki pokriva skoraj polovico nočnega neba. Kote tega šesterokotnika tvorijo najsvetlejše zvezde šestih različnih ozvezdij.

Najsvetlejša zvezda v ozvezdju Voznika je Kapela, ki jo najdemo skoraj v zenitu, ko je najvišje na nebu. Od nas je oddaljena 45 svetlobnih let. Sosednja vogala šesterokotnika tvorita na levi (vzhodno) zvezdi Kastor in Poluks v ozvezdju Dvojčkov (od nas sta oddaljena 52 in 34 svetlobnih let) ter na desni (zahodno) Aldebaran v ozvezdju Bika (oddaljen 65 svetlobnih let). Pod Dvojčkoma najdemo zvezdo Prokijon, najsvetlejšo zvezdo ozvezdja Malega psa, od nas oddaljeno 11 svetlobnih let. Pod Bikom naletimo na zvezdo Rigel, eno od najsvetlejših zvezd v ozvezdju Orion. Rigel predstavlja njegovo desno nogo in je od nas oddaljen kar 800 svetlobnih let, kar pomeni, da gre res za zelo svetlo zvezdo. Čisto spodnji vogal šesterokotnika predstavlja Sirij, glavna zvezda v ozvezdju Velikega psa in hkrati najsvetlejša zvezda neba, ki pa je od nas oddaljena le 8 svetlobnih let. Znotraj šesterokotnika se največ svetlih zvezd nahaja v ozvezdju Orion in orisuje njegovo značilno obliko. Nič čudnega, da je dobil ime po antičnem junaku, saj so ga častili že tako stari Egipčani kot Grki. V spodnjem delu Orion se nahaja verjetno najbolj opazovana meglica, imenovana M-42 ali kar Orionova meglica, ki je v dobrih pogojih vidna celo s prostimi očmi, še lepše pa jo vidimo z daljnogledom. V Biku bomo našli še

zvezdno kopico Plejade (M-45), spet znane predstavnice grške mitologije, ki izgledajo kot en majčken voziček. Vendar to ni Mali voz! Tega boste našli na severu - skupaj s Severnico. Na nebu to zimo kraljuje tudi planet Mars, ki ga

izdaja značilna rdeča barva. Nahaja se v ozvezdju Raka, torej malo vzhodneje (levo) od šesterokotnika. Od planetov je na nebu še Saturn, ki zvečer vzhaja na vzhodu, okoli polnoči pa ga najdemo že mnogo višje na nebu v smeri proti jugu.

Šesterokotnik svetlih zvezd, ki vladajo na zimskem nebu. Slika: PK

Naš kulturni dan

8. februarja se vsi še kako radi razveselimo in ga Čpraznujemo«. Pa vendar bi se veljalo vprašati, ali gre zgolj za dela prost dan ali vseeno sem ter tja kdo preživi ta dan kulturno? Sledi nekaj Prešernovih sodobnikov, ki prav tako ne smejo v pozabo. Osvežite si spomin in ne pozabite, kulturnen je lahko vsak dan!

Janez Bleiweis (1808-1881), slovenski politik in narodni voditelj, izdajatelj Kmetijskih in rokodelskih novic. Zgodovina ga opisuje kot spornega človeka, ki je hitro menjal prepričanja in načela. Tudi njegov odnos do Prešerna je ambivalenten, čeprav mu ne gre zanikati zaslug pri uvrščanju Prešerna na literarni in širši kulturni zemljevid Slovenije. Zavzel se je za postavitev spomenika na pokopališču v Kranju. V zadnjih letih pesnikovega življenja je skušal Prešerna trdneje vključiti v javno življenje; poskrbel je za objavo nekaterih pesmi, kar je onemoglemu Prešernu predvsem dvignilo moralo.

Foto vir: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/34/Jan_Vil%20%20Admek_-_Janez_Bleiweis_HL.jpg

František L. Čelakovsky (1799-1852), češki pesnik in zbiratelj ljudskih pesmi. Čelakovsky je bil navdušen nad Prešernovimi pesmimi, o čemer mu je tudi pisal. Čop je kritiko javno objavil, priznanje pa je nesamozavestnemu Prešernu veliko pomenilo. Prešeren in Čelakovsky sta pisne stike ohranila vse do konca, Čelakovsky pa si je dopisoval tudi z drugimi literarnimi somišljeniki na Slovenskem.

Foto vir: http://www.preseren.net/_images/kdo_je_kdo/frantisek.jpg

Matija Čop (1797-1835), Prešernov prijatelj in literarni mentor. V tistih časih eden najbolj izobraženih Slovencev. Služboval je v tujini, pozneje je bil profesor in končno bibliotekar v Ljubljani. Govoril je devetnajst jezikov in poznal vso takratno svetovno poezijo. Prešernu je pomagal z nasveti in kritikami, skupaj sta bojevala bitko v črkarski pravdi. Čop je s svojim ugledom na Dunaju pomagal premostiti marsikatero oviro pri izdajanju Kranjske čbelice. Zasebno je Čop živel sam in precej asketsko.

Foto vir: <http://www.kam.si/images/stories/blogi/420/ljubljana%20003.jpg>

Miha Kastelic (1796-1868), ustanovitelj in urednik Kranjske čbelice, zbornika, v katerem so izhajale slovenske pesmi, predvsem Prešernove. Takrat je bil to poglavitni in najpomembnejši medij za razvoj slovenske literature. Viri precej neprijazno poročajo o njegovem značaju; veljal je za oportunističnega in koristolovskega človeka.

Foto vir: http://www.preseren.net/_images/kdo_je_kdo/miha_kastelic.jpg

Andrej Smole (1800-1840), Prešernov vrstnik in prijatelj, literarni sodelavec. Bil je sin bogate gostilničarske družine, vendar sta ga zanimala predvsem literatura ter razvoj slovenskega jezika in kulture. Svobodomiseln in živahen mož je moral zaradi dolgov in lahkomiselnosti zapustiti Ljubljano. Zbiral je ljudske pesmi in jih skupaj s Prešernom tudi objavljaj. Načrtovala sta izdajanje slovenskega časopisa, a je Smole zaradi bolezni in dokaj razvratnega življenja prejel umrl.

Foto vir: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/sl/6/60/Andrej_Smole.jpg

Taborniki in njihovi poklici

Barbara Bačnik - Bača

Tanjin arhiv

Tokrat vam predstavljamo dolgoletno tabornico, energično in razgledano osebo, ki je tako v naših vrstah kot izven njih že veliko naredila, ustvarila ter dosegla. Vsi, ki ste šli skozi kako od naših izobraževanj (sploh, če so ta bila v Bohinju), jo poznate. Več o svojem poklicu in delu nam bo povedala Tanja Cirkvenčič (RST Domžale).

Tanja Cirkvenčič - pravnica

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

K tabornikom me je pripeljala sosedka. Vsak petek popoldne se je nehala žogat z mano, ker je šla k tabornikom. V drugem razredu sem se odločila, da grem z njo pogledati, kaj počnejo pri teh tabornikih, nato pa sem jaz ostala veliko dlje kot ona.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Ko sem bila majhna, smo živeli v delu Domžal, kjer nas je od središča mesta ločevala železniška proga. Na poti v trgovino smo morali pogosto čakati na vlak ali pa iti daleč naokoli. Takrat sem se odločila, da bom zidarka, ko bom velika, in bom sezidala nadvoza nad železniško progo. Moji poklicni cilji so se kasneje spremenili, nadvoza nad železniško progo pa še vedno nimamo.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Sem diplomirana pravnica. Pravo je precej zahteven študij, vendar imam zadnje letnike fakultete v lepem spominu. Izpitna obdobja in absolventsko leto sem preživela v Slovanski knjižnici. Tam smo s sotrpini, večinoma s pravne in medicinske fakultete, ustvarili pravo malo študijsko skupnost. Spodbujali smo se pri učenju, izmenjavali zapiske in informacije, si pomagali in držali pesti, ko je imel kateri od nas izpit, ter popili ogromne količine zelenega čaja. Skupaj smo hodili na kosilo na študentske bone in kdaj pa kdaj namesto za knjigo obsedeli na kavi. Na »Slovanko« imam res lepe spomine, tam sem spoznala ogromno zanimivih ljudi in nekateri od njih so danes moji dobri prijatelji.

Kateri kompliment ti najbolj laska in si ga že mnogokrat prejela?

Večkrat slišim, da sem na splošno prijetna oseba in da ljudje uživajo v moji družbi, da radi delajo z mano in da cenijo moje mnenje. In to mi je kar všeč.

Kateri del svojega poklica oziroma službe, ki jo opravljaš, ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Všeč mi je, ko pridem do dna kakšni pravni uganki, ali ko rešim spor, še posebej, če mi to uspe hitro, brez stranskih učinkov in v korist ter zadovoljstvo stranke. Na primer, kadar mi uspe umiriti strasti in doseči dogovor, preden pride do pravde. Malo manj sem navdušena nad obsegom dela in časom, ki mu ga posvečam, kar pa je tudi posledica tega, da sem res predana svojemu delu ter včasih prezahtevna do sebe.

Kaj narediš najprej, ko zjutraj prideš na delovno mesto?

Spijem kavo ob pregledovanju seznama opravil za tisti dan.

Kako poteka tvoj tipični delovni dan?

Ko razporedim opravila, se lotim pregledovanja spisov, branja sodne prakse ter pisanja vlog. Nato grem na obravnavo na sodišče, zatem pa na sestanek s stranko, kjer svetujem, pripravljam strategijo, opozarjam. Vmes s sodelavcem v debati rešiva pravni problem, ki me je mučil cel prejšnji teden, potem pa nazaj za računalnik, da ujamem roke, ki se iztečejo tega dne. Včasih mi uspe, da uidem iz pisarne in odmor izkoristim za kavo s prijatelji.

Kaj so tvoje karijerne ambicije oziroma izzivi v ali izven naše organizacije?

Nisem ena izmed tistih kolegov, ki so že od majhnega želeli biti odvetniki in nič drugega. O odvetništvu sem začela razmišljati šele po diplomi. Pred pol leta sem opravila državni pravniški izpit in nato kmalu postala odvetniška kandidatka. Čeprav sem začetnica, se v tem poklicu dobro počutim in znajdem, vseh so mi intelektualni izzivi, s katerimi se srečujem dnevno, nastopanje v sodni dvorani pa je tudi vsakič znova svojevrstno doživetje. V odvetništvu je ogromno prostora za napredek, poleg tega pa je to po poklic, kjer pravo pride najbolj do izraza. Zato zaenkrat ne bi imela nič proti, če bi se moja poklicna pot nadaljevala v tej smeri.

Kako reagira tvoje profesionalno okolje na informacijo, da si tabornica?

Tudi med pravniki taborniki nismo prepoznavni v meri, kot bi si zaslužili. Ko povem, da sem tabornica, zamahnejo z roko. Že v naslednjem stavku pa mi rečejo, da znam z ljudmi, da znam poslušati, da je z mano prijetno sodelovati, da se znajdem v različnih situacijah, da znam iskati rešitve, namesto da bi ustvarjala probleme in podobno. Na to, da sem našete kvalitete pridobila ravno pri tabornikih, moram posebej opozoriti.

Ali v službi kdaj nosiš rutko?

Ne, zaenkrat je nisem še nikoli.

Človek, ne (raz)jezi se!

Že 3. taborniško prvenstvo v priljubljeni družabni igri vseh generacij, Človek, ne jezi se, je kot vsakič doslej potekalo v Cerknem. Taborniki Rodu aragonitnih ježkov so poskrbeli za res lepo soboto. Kljub malce hladnem prizorišču, se je 94 tekmovalcev kaj kmalu dodobra ogrelo.

Kateri je najpomembnejši dejavnik za zmago? V združeni kategoriji PP in grče smo hitro ugotovili, da dolgotrajne izkušnje, posebne tehnike metov kocke, globoko zavijanje z očmi, hipnotiziranje nasprotnikov, sukanje jezika, moledovanje nasprotnika in še kaj drugega, enostavno ni dovolj za zmago. Odločilen dejavnik je seveda sreča. Ta pa je, kot smo dodobra spoznali vsi tekmovalci, zelo opoteča. Ničkolikokrat se je namreč zgodilo, da si čakal samo tisto enico in bi imel vse svoje figurice v hlevčku, a za teboj horda nasprotnikov, ki komaj čakajo, da te lahko zbijejo. In seveda so te zbili. Ah, res zabavna igra. Na koncu zmagovalci niti niso tako

pomembni. Važno je druženje, zabava in smeh. Poskrbljeno pa je bilo tudi za tiste, ki so izpadli v predtekmovanju, saj so imeli organizatorji na zalogi ogromno drugih družabnih iger, organizirali so tudi taborniško kino, obiskali so nas laufarji, svojo delavnico pa so imeli tudi gasilci. Dolgčas? Te besede enostavno ni v propozicijah tekmovanja Človek, ne jezi se! Ne verjameš? Pridi na 4. prvenstvo ČNJS tudi ti in se prepričaj na lastne oči.

Izjava organizatorja, Matevža Rijavca

Letošnje prvenstvo ocenjujemo kot uspešno, tako po sami udeležbi kot po izvedbi. Sicer je med tekmovanjem prišlo do nekaj težavic, ki pa smo jih uspešno odpravili. Pohvaliti gre predvsem tekmovalce, ki so še enkrat pokazali, da je Človek, ne jezi se! resnično družabna igra.

Zasneženi Glas svobodne Jelovice 2010

Krištof Ramovš

Prvo nepraznično soboto v letu 2010 smo spet preživel skupaj, tokrat na že 39. Glasu svobodne Jelovice. V snegu, v mrazu, v telovadnici - v Smedniku.

Včasih je bilo normalno, da so bili zimski meseci po večini zasneženi, danes pa smo lahko srečni, če zime niso zelene. Zadnjih nekaj let imamo Škofjeločani iz Rodu svobodnega Kamnitnika kar srečo, vsaj kar se tiče tekmovanja Glas svobodne Jelovice, saj nas zima kar lepo obdari s snegom. Letos nas je kar malo preveč. Neverjetnih 74 ekip se je odločilo, da bo svoje znanje iz orientacije, topo testov, vrisovanja in prve pomoči pokazalo na letošnjem tekmovanju. A snega je bilo letos toliko preveč, da se je tekmovanja nazadnje udeležilo »samo« 59 ekip. Več kot 300 tekmovalcev se je 9. januarja odpravilo v sneg. Prve ekipe posameznih kategorij so tako utirale poti do kontrolnih točk in vsaka naslednja ekipa je sledila tej gazi in vsi so našli vse točke in vsi so bili hitro na cilju in ... Ja, seveda! Prve ekipe so resda prve zakorakale v sneg, a gaz je izginila ali pa so naslednji tekmovalci mislili, da prejšnja ekipa ni imela prav in je ubrala svojo pot. Ekipam na koncu tako ni bilo nič lažje kot prvim in večina se jih je, kot se za orientacijsko tekmovanje spodobi, zanašala na svoje »orientacijske čute«.

Snega je bilo toliko, da je noč pred tekmovanjem zasul eno izmed kontrolnih točk in tekmovalci so jo zaman iskali. Mrtva točka tako ni bila samo mrtva, ampak že kar pokopana. In edina dva, ki sta jo ta dan našla, sta bila traserja. No, še preden so vsi zapustili Osnovno šolo Simona Jenka v Smedniku, kjer je bila letošnja »baza«, so bili na vrsti topo testi, ki jim je letos prvič sledilo

Foto Miha Grgič - Jelen

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Foto Miha Grgič - Jelen

Foto Miha Grgič - Jelen

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

še vrisovanje. Kot vsako leto smo poleg tekmovanja pripravili še nekaj. Ker smo ravno v olimpijskem letu, smo tudi tematiko tekmovanja obarvali olimpijsko. Tekmovalci so na začetku proge izpolnili stavni listek, na katerem so ugibali, koliko kontrolnih točk bodo našli in v kolikšnem času bodo prehodili progo, reševali pa so tudi kviz o zimskih olimpijskih igrah. V skupnem seštevku je bil najboljši Rod jezerskega zmaja iz Velenja, ostali podrobni rezultati pa so objavljeni na naši spletni strani. Za GSJ lahko mirno rečemo, da je več kot samo še eno taborniško tekmovanje. Kako pomembno je tudi druženje, so nekateri pokazali s tem, da so že dan pred tekmovanjem dodobra napolnili telovadnico šole. Orientacije so se udeležili tudi katoliški skavti in orientacisti, katerih pa je bilo le za odtenek. Če je bil letos 39. Glas svobodne Jelovice, to pomeni, da bo leta 2011 že jubilejni štirideseti. Še večji. Še boljši. Ampak samo, če boste tam tudi vi! ■

Mesečnik EVS prostovoljke

Imaš kot prostovoljka sploh kaj prostega časa?

Ko danes gledam nazaj, so prvi štirje meseci minili s svetlobno hitrostjo. Novo okolje. Nova kultura. Nov jezik. Novi ljudje. Sploh ne ločujem časa, ki je namenjen delovnim obveznostim, od prostega časa, saj se neprestano učim. Včasih imam občutek, da gledam film, ki se predvaja pred menoj, scene se menjujejo, jaz pa le vsrkavam informacije. Od povsod. Največ in najuporabnejše pa od ljudi.

Pa naj bodo to ostali prostovoljci iz različnih evropskih držav. S temi predvsem delimo poglede in izkušnje, ki jih pridobivamo v novi kulturi, in spoznavamo nočno življenje. V gostiteljski organizaciji mi domačini iz prve roke predstavljajo svojo kulturo. Tako mi marsikateri, na prvi pogled čudni običaji ali navade postanejo lažje sprejemljivi.

Popolnoma novo kulturo pa mi je odprla aktivnost, ki ni bila v prvotnem načrtu mojega projekta. Kot vsaka država ima

tudi Španija svoj »jug« - in to je Maroko.

Iz te države iz ekonomskih razlogov prihaja ogromno priseljencev, ki s seboj pripeljejo družine.

Vsaka provinca jih poskuša vključiti na svoj način. V Logronu in okoliških vaseh se maroške ženske, katerih delo je sicer skrb za dom, dvakrat tedensko učijo abecede in španskega jezika. In teh ur se imam priložnost udeleževati, saj jih izvaja dekleta iz moje organizacije. Nekatere ženske niso nikoli obiskovale šole, zato govorijo le arabska narečja, kar pomeni, da jih večina na začetku spoznava črke latinice.

Vendar je napredek zelo očiten in te ure me vedno napolnijo s pozitivno energijo. Poleg tega, da spoznavam arabsko kulturo iz prve roke, te ure izven mojega projekta marsikdaj rušijo tudi predsodke. Predsodkov se najpogosteje niti ne zavedamo, dokler ne pridemo v neposreden stik z novo kulturo.

Hasta pronto, Jerneja Modic

*Več o tem, kaj EVS je, lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

SVETkova avanTURA

Draga tabornica, dragi tabornik!

Spet je mesec naokoli in čas je, da se spet javim. Tokrat sem se odločil, da te spomnim na tistega, ki si je zamislil to našo taborniško-skavtsko storijo. B. P. seveda. Še vprašaj zakaj je ta Svetkova kotiček posvečen prav njemu? Zato ker se bliža dan ustanovitelja.

Medtem, ko se v Sloveniji bolj posvečamo dnevu Zemlje, ki je hkrati tudi dan tabornikov (pa da ne bo pomote, 22. april je bil prej dan tabornikov kot pa dan Zemlje), je v mednarodnem merilu za nas najpomembnejši dan 22. februar, dan, ko se je leta 1857 rodil Robert Baden-Powell, ustanovitelj skavtskega gibanja.

Prijetno branje ti želim in ne pozabi naslednji ponedeljek pomisliti na ustanovitelja in vse prijatelje, ki si jih spoznal/-a na svoji taborniški poti!

Tvoj Svetko

Svetkov kotiček

Lord Robert Baden-Powell je najpomembnejša osebnost v zgodovini skavtstva. S svojimi idejami, dejanji in neomahljivim duhom je zasadil seme, ki je bogato obrodilo in tako so skavtska gibanja danes razširjena po vsem svetu.

Baden-Powellova zgodba se je začela v Londonu, kjer se je 22. februarja 1857 rodil v veliko in premožno družino. Ko je bil star komaj tri leta, mu je umrl oče in od takrat naprej je največ časa preživel s svojim dedkom Williamom Smythom. Kot zanimivost - njegov drugi dedek, George Stephenson, je izumil parno lokomotivo.

Robert je učiteljem na prestižni šoli Charteouse, za katero je dobil štipendijo, večkrat pobegnil v gozdove. Tam je s sošolci odkrival lepote narave in se prvič seznanil s taborniškimi aktivnostmi. Poleti je z brati odhajal jadрати in veslati. Bil je zelo pameten in nadarjen otrok. Igral je klavir in violino, saj je v glasbi izredno užival.

Svoje sposobnosti je pokazal, ko je po končani vojaški akademiji odšel v Afriko, kjer je uril vojaške oglednike. Ni jim dajal strogih povelj, ampak jih je poskušal navdušiti za delo, jim dajal napotke in namige. Novo pridobljene izkušnje je zapisal v knjigi Napotki za ogledništvo.

Njegova vojaška kariera je dosegla vrhunec v času burskih vojn v bitki v mestu Mafeking, leta 1899. Mesto so obkolili Buri in Baden-Powell je bil s svojimi možmi ujet skoraj 220 dni. Ključ do uspeha se je skrivala v posebni taktiki. Fante, ki še niso bili dovolj stari za boj, je uporabil pri manj zahtevnih nalogah. Tako so prenašali sporočila, skrbeli za ranjence in stražili.

Po zmagi v Mafekingu je postal general in njegova nova naloga je bila organizirati južnoafriške konjeniške oddelke. Oblekel jih je v srajce kaki barve, ovratne rutice in širokokrajne klobuke.

Te to na kaj spominja? Res je, tak je (bil) tudi poznejši skavtski krog.

Ob vrnitvi je v Angliji že veljal za narodnega heroja, njegovi Napotki za ogledništvo pa najbolj prodajana knjiga. Uporabljali so jo učitelji in mladinske organizacije, a B. P. se je zavedal, da je ta knjiga vojaški priporočnik in ni najbolj primerna za mlade fante.

Da bi preveril svoje metode in izpopolnil svoje ideje, je leta 1907 organiziral prvi tabor za 22 dečkov na otoku Brownsea. Ker so fantje prihajali iz različnih slojev, je uvedel enako uniformo za vse. Tako nihče po zunanosti ni izstopal. Razdeljeni so bili v štiri vode: Volki, Biki, Škurhi in Krokariji. Vsako noč je en vod stražil izven tabora, med tem pa so jih drugi zasledovali. Pridobljene izkušnje je zapisal v knjigi Skavtstvo za fante.

Ideja skavtstva, preživljanja časa v naravi, se je širila hitro kot veter. Skavtom se je v samo enem letu pridružilo več kot 60.000 fantov. Že leta 1909 je sledilo prvo srečanje skavtov v Kristalni palači v Londonu, kjer je B. P. presenečen ugotovil, da so med njimi tudi dekleta. Poimenoval jih je "guides" - vodnice. Vodila jih je njegova sestra Agnes, z njeno pomočjo je izdal tudi Priročnik za vodnice.

Leta 1912 je med potovanjem na ladji Arcadian spoznal ljubezen svojega življenja, Olave St. Clair Soames. Kljub temu da je bil 32 let starejši, sta se še isto leto poročila in kasneje imela tri otroke.

Leta 1919 je neki škotski zemljiški posestnik podaril skavtom park Gilwell blizu Londona. Tam je B. P. izvajal usposabljanja voditeljev, tečaj Wood Badge. Udeleženci so kot potrdilo za pridobljeno znanje prejeli lesene obeske. Idejo zanje je dobil v Afriki, kjer je kralj Zulujev nosil nekaj podobnega okoli vratu.

Prvi jamboree in svetovna konferenca sta leta 1920 potekala v Londonu, kjer je bil B. P. razglašen za svetovnega načelnika skavtov.

B. P. je doživel pet jamboreejev. Nato se je umaknil javnosti, preselil se je v Kenijo, kjer je leta 1941 tudi umrl. Njegov grob je obrnjen proti severu, proti Angliji. Okrasni kamen pa krasi krog s črno piko, kar pomeni: "Odšel sem domov."

Danes je skavtstvo - tabornišvo bolj živo kot je bilo kadarkoli. Fantje in dekleta vseh starosti ga sprejemajo kot način življenja. Učijo se o naravi, življenju v naravi, ohranjanju narave in še mnogo več. Ta znanja potem prenašajo na mlajše in tako poskrbijo, da bodo ideje, želje in napotki lorda Roberta Baden - Powella, očeta skavtstva, živeli večno.

Eva Bolha

Mnenje

Zahvala vodniku

Prilika za vodnike, člane ter bivše in bodoče vodnike

»... se ti pa najlepše zahvaljujem za tvojo pomoč in upam, da ti ni preveč v nadlego. Ip, p p.s. prosim, ne pokvari si vikenda s pisanjem mojih neumnosti«

Takšen je bil zaključek elektronskega sporočila mojega vodnika (bivšega, če je vodnik sploh lahko kdaj bivši). Spodbudil me je k pisanju spodnjih vrstic. Gre za pomoč, ki sem mu jo obljubil in sem se je (pre)pozno spravil izvajati.

Glede tega, da bi si pokvaril vikend s pisanjem "njegovih neumnosti" (poročil za faks, op. a.), lahko rečem, da je moj čas že tako nekonsistentno razporejen, da sploh ni tako redka stvar, da se "zaplaniram".

In drugič, dan prej sem se vrnil s sestanka za Jamboree med vodniki in vodstvom, kjer pa ne bi bil, če ne bi bil on pred 15-imi leti tako fajn vodnik in nas "ganjal", se zabaval z nami in nam predal naprej to, kar je najpomembnejše pri tabornikih - tovarništvo, imeti se dobro, a ne na škodo drugih, ljubezen do drugih, narave in sebe.

Jaz mu lahko rečem samo: "Hvala ti." (In pa "turistička svaka čast", kot se reče v našem rodu.)

Sedaj se trudim že nekaj let pridobljeno oziroma podarjeno prenašati naprej prek dela z mulci, dela v timih, kot vodja kake akcije. Moj vodnik mi je dal toliko, da tega najbrž niti sam ne ve. In če bi ga slučajno kdaj skrbelo - ali pa bi se morda počutil potrtega - saj sem namreč od vseh iz našega voda ostal samo jaz, bi ga najrajši potolažil z mislijo, v katero sam trdno verjamem. Če se ne bi v tretjem razredu osnovne šole tistega popoldneva srečali in igrali skrivalnic, če mu jaz ne bi po nesreči vrgel žoge za bejzbol čez cel tabor direktno v glavo, če ne bi skupaj hodili "ne počez, ampak ob strani, fantje" čez visoko travo, če ne bi skupaj organizirali tekmovanj, če ne bi on vedno znova dokazoval, kako predan in delaven je, in da mu ni vseeno, če si ne bi za PP tabor skupaj z drugimi izmislil in izvedel norega programa in če ne bi navsezadnje s takim zanosom govoril o "svojem" Jamboreeu v Čilu - dvomim, da bi bil, kjer sem danes.

Danes sem vodnik s "podtahnjenim" drugim vodom, s fenomenalnimi mulci iz prvega voda (na katere sem iskreno ponosen), z že dvema doživetima jamboreejema in v pripravah na tretjega. Kar pa me spet pripelje na začetek, saj je ena od priprav na jamboree potekala nedolgo tega. In sem ravno zato imel čudovit začetek vikenda.

Čudovit začetek vikenda, čudovit začetek življenja, za katerega je posredno odgovoren on. Moj vodnik. Zatorej sem jaz tisti, ki se mu lahko zahvaljuje. In se tudi mu: Hvala ti, Peter.

Aljo RMT

poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

SCOUTS

Taborniki ustvarjamo boljši svet

Mjedved

Kolumni

Boris Mrak

Čigavo je to?

Ker je bila situacija že razmeroma kritična, smo se snoubenci na neko ledeno zimsko soboto dobili in poskušali vsaj nekoliko spraviti v red MTC - mariborski taborniški center. V kolikor vam zgradba ni poznana, naj povem, da gre za enonadstropno hišo na obrobju mariborskega mestnega parka, v kateri se odvijajo vse mogoče aktivnosti in dobivajo najrazličnejši ljudje (poleg tabornikov tudi nadarjeni glasbeniki in glasbenice, pa še kdo). In ker nam je po dolgem času le kapnilo v glavo, da bo treba prestore MTC-ja, v katerih se tedensko izvajajo vodniški sestanki in akcije, tudi pospraviti in počistiti, kot je treba, da se bodo otroci dobro počutili, ko bodo pri tabornikih, in da starši ne bodo imeli vtisa, da pošiljajo svoje otroke v "svinjarijo", smo to tudi storili. Zagrabili smo za pripomočke (metle, krpe, čistila, vreče za smeti) in "en dva tri" uredili prostore, da so več kot primerni za našo aktivnost. A narediti generalko vsaki dve leti ni dovolj.

Pravo vprašanje, ki se mi je porodilo ob vsem skupaj, je v bistvu odnos tabornikov do lastnine. Do rodove lastnine, ki čeprav ni naša osebna last, ostaja v moralni posesti vseh članov rodu. In to radi pozabljamo. Rod kot tak je namreč samo pojem, ni materialna reč, ni en sam človek. Rod smo vsi njegovi člani in naša dejanja. Denar, s katerim rod operira, zagotovimo vsaj delno mi (s pomočjo članarin), vse, kar ima rod v lasti, smo tako ali drugače vsi skupaj pomagali ustvariti, zagotoviti, kupiti, ohraniti. Ampak ker je pojem rod tako izmuzljiva in stvarno težko opisljiva reč, pozabljamo, da smo zanj in njegovo imetje odgovorni vsi. Prepričana sem namreč, da je resnica daleč od tega, da bi moral biti samo rodov gospodar odgovoren za to, da lahko izvajamo taborništvo v dovolj urejenih prostorih, da se oprema ne poškoduje in izgublja in tako naprej. Problem leži prav tukaj, v srčki te apatičnosti, pasivnosti in popolne izgube občutka soodgovornosti za našo skupno lastnino. In morda tudi zato komunistični sistemi niso uspeli (Ojej, a je pravkar rekla, da smo taborniki komunisti?! V bistvu ne. Gre le za nenavadno naključje. Ali pač?).

Kakorkoli, hotela sem le narahlo potrkati na vest vseh, ki se po sestanku preprosto ne stegnejo in vržejo tistega koščka papirja v smeti, ki tarnajo, ko morajo pomesti taborniške prostore, ki za seboj ne pospravijo opreme točno tja, kamor spada, in tiste, ki doma še držijo kakšno rodovo lastnino, pa jo preprosto vedno pozabijo prinesiti nazaj. In če se ne motim, imam doma še vedno nekaj bronastih ali nekih drugih vozlov, ki bi morali biti nekje drugje.

Prostovoljstvo in naša organizacija

Dogajanja v naši organizaciji, še posebno v času od naše zadnje konference pa do danes, vse bolj kažejo na stanje duha v organizaciji. Kljub »prizadevanju« odgovornih, jim do danes še ni uspelo najti načelnika za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi. Čez dober mesec, natančneje 20. marca 2010, bo naslednja skupščina ZTS in takrat naj bi, vsaj tako kaže po nekaterih zunanjih znakih (15. januarja letos je bil objavljen razpis za načelnika), dobili ali bolje rečeno izvolili (potrdili) načelnika za to izjemno pomembno področje, še posebno za taborniško organizacijo, ki ji kronično primanjkuje kakovostnih kadrov. Glede na Statut in pravilnike, ki jih imamo v naši organizaciji, je objava razpisa seveda korektna, vsekakor pa to ni način zbiranja načelnika za to področje. Dober mesec pred skupščino bi kandidat ali kandidati morali biti že znani. Tako pa se pustimo presenetiti. Upam samo, da to zopet ne bo strel v prazno, kajti zamujanje pri razvoju in vzgoji kadrov seveda ne more biti prepuščeno takšnim ali drugačnim improvizacijam.

Vendar kadri bi se že nekako našli, a kaj, ko je vsak dan težje najti sposobne posameznike iz naših vrst, ki bi kot prostovoljci prevzeli tako zahtevno in odgovorno področje. In ne samo to, v kakovostno opravljanje tega dela bi bilo treba vložiti ogromno časa in energije, ki pa jo, vsaj tako kažejo zadnji znaki in izjave odgovornih, velika večina članov ni pripravljena brezplačno vlagati v to našo organizacijo. In tukaj smo pri bistvu težav. Problem, s katerim se organizacija srečuje že kar nekaj časa, je nepripravljenost članov organizacije za prevzemanje odgovornosti in vlaganja dela, znanja in časa kot služenja organizaciji. To, da rodovi redno organizirajo akcije, na katerih se zabavamo in učimo, še nekako gre. To, da bi resno in dolgoročno usmerjeno delali na ravni celotne Zveze tabornikov Slovenije, pa nam ne gre, oziroma se s tem težkim delom skorajda nihče ne želi ukvarjati.

Organizacija se vse pogosteje srečuje s težavo zagotavljanja ustreznega števila sposobnih prostovoljcev za delo v organih ZTS. In morda bo nekdo rekel, pa saj imamo odmevne projekte na državni ravni, ki jih uspešno uresničujemo! Res je, vsa pohvala tistim, ki to opravljajo z vso resnostjo. Vendar je večina tistih, ki delajo na projektih, za svoje angažiranje plačana in o prostovoljstvu in služenju res ne moremo govoriti. Saj, časi so težki in nekako je jih je treba preživeti. Pa da ne bo kdo užaljen, v taborniških vrstah je še nekaj prostovoljcev, ki precejšen del svojega prostega časa namenjajo organizaciji, a teh je z vsakim dnem manj. Prvič zaradi tega, ker postajajo vse starejši, pa drugi strani pa se je spremenilo okolje, v katerem živimo. Če smo v preteklih časih popoldneve lahko namenjali hobijem, smo danes v službi večinoma zaposleni tako rekoč ves dan in za prostčasne dejavnosti ne ostaja več toliko časa kot nekoč. In tem spremenjenim okoliščinam v družbi bi se vodstvo moralo še kako posvetiti in najti ustrezne rešitve in prilagoditve. Ob vztrajanju na preteklih rešitvah ter zanemarjanju iskanja novih idej in rešitev organizacija ne more napredovati, ampak lahko samo stagnira ali nazaduje.

tabornik KRAJNJ

Iz malhe strica volka

Pust je tu. Kurenti z Dravskega polja so se namnožili in jih je vsepovsod po Sloveniji polno. Pravijo, da preganjajo zimo. Od streh že teče, vse kaže, da ta trditev drži. Vsa štorija se bo žal končala s pepelnično sredo. Potem bo pa spet vse po starem. Pa bo res tako? Upam, da ne. S prvimi praviimi sončnimi dnevi se vse prebudi. Narava, naša zelena volčja bratovščina in še kdo. S soncem se odkrijejo tudi vse svinjarije in packarije, ki jih človek neumorno in venomer in venomer odmetava v našo domovanje. Letos smo se odločili, da temu naredimo konec in da 17. aprila temeljito očistimo našo hišo. Pa nam bo to res uspelo, ali nismo predolgo odmetavali, da bi vse to počistili v enem samem dnevu. Kar malo pesimizma je v meni, saj dvomim, da prav vsi iskreno mislijo. Naša zelena volčja bratovščina ni in ne sme biti med njimi. V februarju, kot je Bača zapisala, se že odpravljamo na teren in popisujemo črna odlagališča. Naslednji mesec naj bi pripravili vse podrobno za dan D. In tik pred dnevom tabornikov se bo zgodilo, temeljito čiščenje našega domovanja. Tokrat zares in vsi, vsa moja volčja bratovščina, vsi ki jim ni mar, v kakšnem dreku živimo, vsi ki želijo našim bodočim rodovom dobro, tudi vsi tisti, ki sedijo v Ljubljani na Šubičevi, Erjavčevi, Gregorčičevi in še kje v udobnih in dobro plačanih foteljih, bi morali biti zraven.

Pa nam bo to res uspelo?

Ostaja nam še vedno možnost, da odkličemo kurente in da naj zima traja in traja, belina snega pa pokriva in pokriva umazanijo tega sveta. Pa kaj ni to obdobje že zdavnaj za nami ...

Srečno 2010, vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo Mles Cijnet (ales.cijnet@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sra.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igla, Tadeja Rome (whatshtername.nessya@gmail.com) - urednica sklopa Dlogodivčina, Žan Kuralt (zan.kuralt@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta** Igor Blžek (ibi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci** Barbara Bažnik (barbara.baznik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele.cable.net), Evi Bolha (evc.bohva@hotmail.com), Tina Bričan (tbrzan@gmail.com), Gašper Cerar (cerargasper@gmail.com), Borut Cerkvenik (borut.cerkvenik@guest.arnes.si), Matjaž Kerman (kaskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Kosar (nina_rte@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Franc Merela (franc.merela@guest.arnes.si), Jerneja Modic (jerneja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@ovos.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Ivona Rojko (ivona.rbs@gmail.com), Tomaž Smigajla (smigajla@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com) in Domen Svesko (dsvez2001@yahoo.com). **Lektoriranje**: Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com) in Ivona Rojko (ivona.rbs@gmail.com).

Ustanovitelji izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR soustanovila Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva**: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 €, letna naročnina je 20,06 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokpisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DOV je vračunan v ceno. Galiciana pripravi in tiska: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Jaka Bevk - Šeki

ISSN 0492-1127

						SESTAVIL: MITJAŽ KERMAN	SMISELN: SKUPNIK VEČ BEBED	KORALNI: OTOG	ZNAMENITI: RUSKO KIPAR NAUM (1890-1970)	TABOR	MEHKA, SVA KOVINA (9)	NASELJE V OČIŠNI PESNICA	JIKLO (ANGLEŠKO)	
						OTOK V SEVERNEM JADRANU				RDEČKASTO RJAVI VOL NA KOROŠKEM (INREČNO)				
						ESTRAZDNICA ROŠ				PERJE PRI REPI				
						STANKO JERMAN				16 IN 23 ORKA				
TABOR	BARVA IGRALNIH KARTI	PREBIVALEC IRISKE	DRŽJANA V AFRIKI (GL. MESTO AVRIAN)	8 ORKA: ABEICIDE		5 IN 10 ORKA				ATOLY TUANOTU	JAPONSKA LETALNA DRUŽBA			
				GRSKI BOG VOJNE		PRIFAZNIK ITALOV					KONEC POLOTOKA			
GLAVNO MESTO RUANDE								100 M2				MEHKO USNJE, IRHOVINA	ZENSKO IME	VELETOKV INDI
								DELOVNE, KI VSEBUJE TROBE						
NAJVIŠJA GORAV TURČU							OTOČELV KARSH							
							SIMBOL ZA NIKILJ							
UMETANSKO OBDOBJE V SREDNEM VEKU											VELETOKV HEMČU			
ORGANISATIION OF CENTRAL AMERICAN STATES (OR)						ROJSTNI MRAJ NIKOLE TERLE					GRSKI BOG PODZEMLIJA			

Iz taborniške pesmarice

Early Winter

g# H F# E
 g# H
 You, you know how to get me so low
 My heart had a crash when we spoke
 I can't fix what you broke
 g# H
 And you, you always have a reason
 Again and again this feelin'
 Why do I give in
 g# H F# E g#
 And I always was, I always was one for cryin'
 I always was one for tears
 The sun's getting cold
 It's snowin'
 Looks like an early winter for us
 Looks like an early winter for us
 An early winter, oh I need you to turn me over

Gwen Stefani

g# H
 It's sad the map of the world is on you
 The moon gravitates around you
 The seasons escape you
 g# H F# E g#
 And I always was, I always was one for cryin'
 I always was one for tears
 No I never was, I never was one for lyin'
 You lied to me, all these years
 The sun's getting cold
 It's snowin'
 Looks like an early winter for us
 Looks like an early winter for us
 An early winter, oh I need you to turn me over
 why, why do you act so stupid

Gasper Cerar Jaka Bevk - Šeki

Why, you know I'm always right
 Looks like an early winter for us
 It hurts and I can't remember sunlight
 An early winter for us
 The leaves are changing colors (for us)
 And it gets too much, and it gets so much
 Starting over and over and over again (for us)
 And it gets too much, and it gets so much
 Starting over and over and over again (for us)
 well it looks like an early winter for us

Koledar pomladanskih akcij

Tadeja Rome

Foto: Žan Kuršič

11. marec 2010 - Dveurna delavnica: vrisovanje - MZT

Dveurna delavnica na temo vrisovanja bo potekala v Ljubljani.

20. marec 2010 - GG RACE - MZT

GG RACE bo!

Več informacij še sledi.

27. marec 2010 - Škalska liga, ka te briga 2010 - RJZ Velenje

Če ste dovolj drzni, da si upate spustiti za en dan v svet rudarjev in poiskati črno zlato, se prijavite na letošnje, že deseto tradicionalno šaljivo taborniško tekmovanje. Seveda pa tudi letos niso pozabili na humanitarno noto. Tako kot že nekaj let se bo tudi letos zbiral odpadni papir. Ekipo, ki bo prinesla največ odpadnega materiala, pa bodo tudi letos nagradili. Zbrani izkupiček bo kot vedno šel v dobrotelne namene. Tekmovanje je primerno za ml. GG, st. GG, PP, RR in GRČE. Štartnina znaša 35 EUR na ekipo za plačilo do 22. 3. 2010, po tem datumu pa 50 EUR!

Več informacij kmalu na <http://skalska.rutka.net>.

27.-28. marec 2010 - 33. Nočno orientacijsko tekmovanje - NOT 2010 - RMT Ljubljana

Kot ponavadi bo NOT potekal v okolici Ljubljane. Močvirci obljubljajo, da se boste lahko pomerili v topotestih, vrisovanju, testu prve pomoči, signalizaciji Morsejeve abecede, prehodu minskega polja in v hitrostni etapi.

Dogajanje lahko spremljate na NOT-ovi strani: <http://not.rutka.net> in na Facebooku. Več informacij: jan295@gmail.com.

10.-11. april - Grozljivo orientacijsko tekmovanje in kričanje - GOTIK - RDV Ljubljana

Primerno za GG+.

Več informacij še sledi.

15. april 2010 - Dveurna delavnica: pionirski objekti - MZT

Delavnica bo potekala v Ljubljani.

Foto: N.Z.

17. april 2010 - V mestu in naravi skačemo po travi - Taborniški festival - MZT

Ljubljanski taborniki že štirinajstič zapored pripravljajo Taborniški festival, ki bo minil v krogu taborniških prijateljev in najboljših delavnic na svetu! Letos se bomo taborniki na Feštivalu izkazali tudi kot okolju prijazni ljudje s čistilno akcijo, katere se bomo udeležili v sklopu akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu!

V parku Tivoli bodo med 10. in 13. uro potekale delavnice, sledi še čistilna akcija Rožnika. Več informacij sledi v kratkem, če pa imate kakršnokoli vprašanje, lahko pišete na ana.britovsek@gmail.com ali matej.klinc@gmail.com.

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

Simply Scouting
Simplement du Scoutisme

DOTIK

SiNi

Skupaj

Skupaj s teboj je vse tako zelo lepo,
ob tebi tudi v najhujši zimi ni mrzlo.
Nikoli ob tebi meni dolgčas ni,
četudi enostavno se cel dan prespi.
Enormno sreče vsem ljudem zdaj dam,
ker te v svojem življenju jaz imam.

Meni se cel svet zdaj prekrasen zdi ...
občutek takšen, kot da se zares živi ...
jejmene, kako pisan vlak zdaj naprej drvi.

MČ sankanje RMT
Foto: Aljo RMT

Človek ne jezi se
Foto: SiNi

Glas svobodne Jelovice

Neustrašni fantje ne vedo, kaj v desnicah skrivajo dekleta.
Foto: Miha Grgič Jelen

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

RBS MČ izlet

Glas svobodne Jelovice

"Halo, taksi, do KT3 prosim." Foto: Marko Prelec

Tudi vodnice murnov kdaj napade želja po sladkem;
Foto: Tadeja Rome

Na Voglu je ta čas 20 km urejenih prog in več kot 120 cm snega, na Koblji do 75 cm, na smučišču Senožeti v zgornji bohinjski dolini pa se vlečnica vrti vsak dan.

V Bohinju velja $2+1=1$. Ena karta za dve smučišči in vodni park v Bohinju.

Ali še vedno ne veste, kam na zimovanje ali na rodovo smučanje ob koncu tedna? Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/ 490 888 in si zagotovite prostor.